

CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ!

Revista concursului interjudețean
de creație literară

Nr. 2 / martie 2023,

Timișoara

ISSN 2821 – 5494

ISSN – L 2821 – 5494

MOTTO

Revenirea violenței pentru violență înmulțește violența, adăugând un întuneric mai adânc unei nopți lipsită de stele. Revenirea violenței la violență înmulțește violența, adăugând un întuneric și mai profund unei nopți care este deja fără stele. Întunericul nu poate alunga ura: numai dragostea o poate face. Întunericul nu poate alunga întunericul: doar lumina o poate face. Întunericul nu poate alunga întunericul: numai lumina o poate face. Ura nu poate alunga ura: numai dragostea o poate face.

(Martin Luther King Jr.)

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Gica DUMITRU - **Consultant de specialitate:**

Luminița TOMUȚA - **Coordonator publicație, design și tehnoredactare**

Cristina SAS - **Corectura**

ÎNDRUMĂTORI / COAUTORI (ordine alfabetică):

Alexa Mihaela Adriana, **Banc** Mihaela, **Băcescu** Adina, **Benchiș** Mihaela, **Birgean** Simona, **Blaga** Adriana, **Boncea** Niculina – Maria, **Boț** Liana Ortenzia, **Breban** Otilia, **Chișlari** Mihaela, **Cioi** Georgiana-Florentina, **Ciornei** Gabriela, **Corcodel** Claudiu, **Corcodel** Cristina, **Cuzman** Daniela, **Farcaș** Adriana, **Fericeanu** Claudia, **Kiss** Irma, **Logaciova** Ina, **Lungu** Ionelia, **Moroșanu** Elena – Ramona, **Muțiu** Simona, **Naghi** Ana-Sultana, **Nevodenszki** Sorina, **Popa** Orieta, **Sas** Cristina, **Scheibling** Mihaela, **Sima** Marina, **Socian** Denisa, **Spaciu** Lenuța, **Șerbulea** Mihaela Veronica, **Tomuța** Luminița, **Țundrea** Marinela, **Valea** Anica, **Vancica** Alina Oana, **Vîga** Sanda, **Zorana** Blașiu

Coperta față (1)**Credite (2)****Cuprins (3)****Introducere (4-5)**

- Violența în școală, acțiuni de prevenire și combatere (4)
- Pași pentru evitarea conflictelor (5)

Creații literare și plastice (6-37)

- A ierta (6)
- Prietenul la nevoie se cunoaște (6)
- A te împrieteni înseamnă și a putea ierta (7)
- Prietenul meu, fratele meu (8)
- Prietenia (8)
- Rex, prietenul meu (8)
- Ce înseamnă prietenia? (9)
- Să fim prieteni! (9)
- O piatră rară (9)
- Băiatul fără de prieteni (9)
- Prietenie pe patru roți (10-11)
- Recunoașterea greșelii mele într-o prietenie (12)
- Te rog, iartă-mă! (12)
- O pradă pierdută (13)
- Doi prieteni (14)
- Mulțumesc, măicuță, multumesc frumos! (14)
- Prietenul neprețuit (14)
- Ghicitoare (14)
- Zâmbește azi! (15)
- Un bun prieten (15)
- Prietena mea (15)
- Compasiunea (15)
- Îmi cer iertare! (16-17)
- Îți mulțumesc, prieten drag! (18)
- Prietenul (18)
- Prietene, un suflet pentru tine (18)
- Prietenul meu (19)
- Fără violență! (19)
- Te rog, iartă-mă! (19)
- Hai să fim prieteni! (19)
- Semințele iertării (20)
- Vestă nouă (20)
- Te rog, iartă-mă! (21)
- Prietenia (21)
- Pățania cățelului de pluș (22)
- Unprieteni (23)
- Pe drumul iubirii (24)
- Prietenul complice (25)
- Prietenia – floare rară (26)

- Prietenie (26)
- Nu fi violent (26)
 - Graba (26)
- Mai bine tac (27)
 - Zbenguiala (27)
- După ceartă, vine ploaia (28)
 - O întâmplare (28)
- Prietenia este rară (29)
 - Prietenia (29)
 - Empatie (29)
 - Colegii mei (30)
 - Problemă (30)
- Hai să fim prieteni! (31)
 - Pertarea (31)
- Cea mai bună prietenă (31)
 - Prietenia (31)
 - Prietenele (32)
 - Cine (32)
 - Tovarăși de joacă (32)
- De-ar fi să fim mai buni... (33)
 - A fi prieten (34)
 - Glasul prieteniei (34)
- Acum și pentru totdeauna (34-35)
 - Iartă-mă! (36)
 - Cele trei surori (37)

Creații științifice (38-45)

- Violența, o problemă a lumii în care trăim (38)
 - Toleranța, atributul umanității (39)
 - Toleranța, valoare morală a unei societăți interculturale (40)
- Toleranța, modele de conviețuire pașnică (41)
 - Consilierea școlară, modalitate de modelare a comportamentelor școlare (42)
- Conflictul școlar, dezvoltarea aptitudinilor de negociere și mediere (43)
 - Comunicare și toleranță. Rezolvarea situațiilor conflictuale în viața școlară (44)
- Dimensiunea interculturală în educație, sursă de motivație și de autonomie (45)

Anexe (46-50)

- Coperta și regulamentul proiectului (46)
 - Fișa de înscriere și termene (47)
 - Acord de parteneriat (48)
 - Instituții partenere (49)
 - Coperta spate (50)

ÎN LOC DE ARGUMENT

VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ, ACȚIUNI DE PREVENIRE ȘI COMBATERE

Activitatea școlară este complexă și plină de responsabilitate, deoarece cadrul didactic lucrează cu suflete care sunt supuse la tot felul de influențe, potrivit cu mediile din care provin. În această ordine de idei, orice acțiune pe care o întreprinde pentru educarea și instruirea copilului, trebuie să învingă rezistența experiențelor anterioare, dobândite în mediul familial și în contextul social din care provine acesta.

Astfel, prevenirea și combaterea situațiilor de violență din școală, trebuie să fie demers conștient, coerent și constant, prin care sunt aduși într-o relație de convergență toate influențele exercitate asupra copilului: familia, școala, comunitatea.

În mod concret, putem întreprinde o serie de acțiuni care să ne ușureze activitatea de la clasă:

- ❑ Observarea comportamentului elevilor și identificarea comportamentelor antisociale sau a conflictelor;
- ❑ Definirea clară a termenilor și comunicarea acestora astfel încât să ne asigurăm că elevii au înțeles ce se așteaptă de la ei;
- ❑ Elaborarea unui regulament intern, la nivelul clasei, cu reguli simple, ușor de reținut, la realizarea căruia să fie implicați toți elevii din colectiv;
- ❑ Elaborarea, împreună cu elevii, a unui set de sancțiuni care vor fi aplicate în cazul nerespectării regulamentului clasei;
- ❑ Colaborare cu familia pentru prevenirea, stoparea și îndreptarea unor deviații comportamentale;
- ❑ Implicarea părinților și a comunității în activitățile pe care școala le promovează, în ceea ce privește toleranța, incluziunea și dialogul social;
- ❑ Formarea la elevi a unor deprinderi de socializare în contextul școlar: înțelegere reciprocă, ascultare activă, colaborare și comunicare asertivă;
- ❑ Încurajarea elevilor de a-și exprima verbal neajunsurile, de a-și controla impulsurile violente, de a ține seama de deciziile majorității;
- ❑ Constituirea, la nivelul școlii, a unei echipe care monitorizează cazurile mai grave de violență școlară;
- ❑ Realizarea și implementarea de proiecte care au ca tematică principală violența sub toate formele, din contextul școlar.

Fenomenul violentei școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței prin desfășurarea unei strategii care să implice toate cele trei tipuri de prevenție, primară (realizată de către cadrul didactic), secundară (realizată la nivelul instituției școlare) și terțiară (prin consilierea directă a elevilor cu probleme comportamentale).

Prof. Luminița TOMUȚA

PAȘI PENTRU EVITAREA CONFLICTELOR CE? CUM ? DE CE?

CE?	CUM?	DE CE?
Înțelegere și susținere reciprocă	Într-o discuție poți interveni numai atunci când ți se cere părerea.	Respectă și vei fi respectat!
Sinceritate, armonie și pace	Este bine să îți controlezi întotdeauna emoțiile.	Înțelege și vei fi înțeles!
Unitate, disciplină și echilibru	Să nu te crezi cel mai deștept.	Ajută și vei fi ajutat!
Egalitate și solidaritate, indiferent de reușita școlară și nivel material	Este politicos să ceri doar ceea ce ți se poate da.	Spune ce gândești prietenește!
Organizare și activism la ore	Trebuie să înveți să lupți, să înțelegi, să vorbești, să ascuți și să taci atunci când este cazul.	Depășește indiferența și activează în colectiv!
Răbdare, dar nu indiferență	Oricărui om îi este dat să greșească.	Nu respinge un ajutor!
Acceptarea și aprecierea tuturor	Greșeala recunoscută este pe jumătate iertată	Orice schimbare trebuie începută de la propria persoană!
Libertatea exprimării	Dojana nu-i dăunează niciodată unui înțelept.	Rezolvă situațiile de conflict pe cale pașnică!
Ascultarea și respectarea opiniei fiecărui elev	Cu timp și cu răbdare, dobândești înțelepciune.	Poți învăța ceva bun de la fiecare coleg!
Stăpânirea emoțiilor negative	Nu judeca faptele celorlalți, fără să cunoști cauzele care le-au provocat.	Înainte să izbucnești ca un vulcan, gândește-te dacă e bine ce vrei să spui!
Evitarea conflictelor	Nu este bine să jignești pe cineva.	Ce ție nu îți place, altuia nu-i face!

Prof. Luminița TOMUȚA

A ierta

Elevă **Snigorencu Elizaveta**

Îndumător, prof. **Tomuța Luminița**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara,
Timiș

A ierta este un dar de la Dumnezeu pe care ar trebui să îl folosim cât mai des. Acest lucru îmi amintește de o întâmplare.

Într-o zi de primăvară răcoroasă, am rămas singură acasă. Mama m-a lăsat să o invit la mine pe prietena mea Alesia care locuiește în același bloc ci mine, un etaj mai sus. Încă de la ușă, după ce am salutat-o, am spus:

- Mama a spus că poți să dormi la mine dacă vrei. Ne putem juca în toată casa, dar de acel bibelou din sticlă nu avem voie să ne atingem.

- Bine, s-a făcut! exclamă încântată fetița.

Ne-am jucat, ne-am distrat, apoi ne-am uitat la un film. În timpul acesta, Alesia era tot mai curioasă ca să vadă de aproape obiectul acela fragil. Sub pretextul că merge la baie, Alesia a luat în mâini obiectul și, din cauza grabei, l-a scăpat, iar acesta s-a făcut tândări.

Eram foarte supărată, am și țipat la ea. Alesia a început să plângă, iar eu eram îngrijorată și mă simțeam prost. I-am trimis mamei un mesaj, dar nu a venit decât după câteva ore cu un mesaj uimitor pentru mine: a liniștit-o pe Alesia, spunându-i că nu e o pierdere prea mare.

Fiecare dintre noi a trebuit să își ceară iertare: eu, pentru că am strigat la Alesia, iar ea pentru că nu a ascultat ce am avut de zis.

- Îmi pare rău, Eli, că nu te-am ascultat, mă ierți?

- Eu te iert. Te rog să mă ierți și tu că, am strigat la tine, deși nu erai vinovată!

De atunci, am înțeles că este bine să ierți, indiferent de situație, altfel e posibil să îți pierzi prietenii.

Prietenul la nevoie se cunoaște

Elev **Bosică Alexandru**

Îndumător, prof. **Tomuța Luminița**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Era o zi de joi. Eram la școală la ora de sport, iar profesoara ne lăsase ca să jucăm fotbal. Deodată, se aude înăbușit: „Buf!”

Mingea șutată de mine a terizat în capul lui Raul, colegul meu de bancă. Mi-am cerut iertare, dar nu am primit-o.

Din acel moment, a început să se țeasă un lanț al slăbiciunilor: Raul nu m-a iertat și-a spus profesoarei de sport, profesoara i-a spus doamnei învățătoare, doamna i-a spus mamei mele, iar mama m-a certat.

Nu m-am supărat. Am doua zi, mi-am cerut scuze din nou, iar de această dată, Raul m-a iertat.

Am continuat să rămânem prieteni, să ne iertăm când greșim.

A te împrieteni înseamnă și a putea ierta

Elevă Istrati Ecaterina

Îndumător, prof. Logaciova Ina

Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc” Chișinău, Republica Moldova

Prietenia este un dar pe care nu oricine îl poate avea, iar cei care îl dețin trebuie să fie mândri. Să ai un prieten sau un tovarăș care să-ți fie alături mereu, care să te susțină și, în primul rând, să te respecte, este cea mai mare binecuvântare a unui om. Din păcate, doar puțini o prețuiesc.

După cum cu toții știm, când ești prieten cu cineva, trebuie să respecti anumite reguli: să fii politicos și respectuos, să oferi ajutor, nu doar să aștepti ca alții să îți facă bine doar ție, să-i fii alături și la bine și la greu.

Într-o relație de prietenie, uneori, se pot isca neînțelegeri care duc la situații conflictuale. Dacă este o prietenie adevărată, consolidată de-a lungul timpului, faptul că îți ceri scuze e o dovadă de stimă și respect. În caz contrar, situația dificilă poate ajunge până la destrămarea prieteniei.

O supărare poate degenera într-un conflict, iar atunci, tot ce s-a clădit în relație – comunicarea, încrederea, respectul, amabilitatea, ajutorul reciproc, generozitate, altruism – se pot risipi ca niște frunze gonite de vânt. Ca să nu pierzi aceste comori, fă primul pas spre împăcare, chiar dacă prietenul tău nu își vede greșeala. În caz contrar, s-ar putea să regreti mai târziu.

Pierderea unei relații nu este determinată doar de conflicte, poți avea și prieteni falși, care doar te folosesc. De aceasta îți poți da seama, observând comportamentul persoanei respective în diferite situații. Astfel poți înțelege care îți este prieten adevărat și care te folosește.

Rareori poți găsi un prieten adevărat, care să te încurajeze, să te susțină în tot ceea ce faci, iar când îl găsești ai face bine să-l prețuiești și să te porți cu el așa cum ai vrea să se comporte și el cu tine. Timpul petrecut alături de prieteni îți umple viața cu momente frumoase, cu emoții de neuitat și cu o viziune diferită asupra lumii. Te ajută să te descoperi, să fii mai deschis pentru lucrurile frumoase și să poți trece mai ușor prin situațiile mai puțin plăcute, căci, așa cum spunea William Shakespeare, „un prieten este cineva care te cunoaște așa cum ești, înțelege ce ai fost, acceptă ce ai devenit și cu blândețe, te lasă să crești în continuare.”

Prietenul meu, fratele meu

Elevă **Vodă Ianis**
Îndrumători, prof. **Spaciu Lenuța** și
Vîga Sanda
Școala Gimnazială "Miron Cristea"
Toplița, Harghita

Ianis e numele meu
Și în clasa I sunt eu.
Am un prieten care
E fratele meu mai mare.

Andrei e numele lui,
Pentru mine altul nu-i.
Îmi dă sfaturi și povețe,
Știe lucruri bune să mă-nvețe.

Îl iubesc nespus de mult
Și cu mult drag eu îl ascult.
El este fratele meu
Care îmi poartă de grijă mereu.

Eleva **Șdic Sara**
Florina
Îndrumător, prof.
Socian Denisa
Școala Gimnazială
Nr. 7 "Sfânta
Maria" Timișoara,
Timiș

Rex, prietenul meu

Elevă **Truța Alexandra**
Îndrumători, prof. **Spaciu Lenuța** și
Vîga Sanda
Școala Gimnazială „Miron Cristea” Toplița,
Harghita

Un cățel tare pufos,
Mic, simpatic și blănos
Moș Crăciun mie mi-a dat
Și- ncântată l-am luat.

Pare că mereu zâmbește
Și zici că mă și iubește.
Mă așteaptă bucuros,
Când eu vin, el e voios.

Suntem de nedespărțit
De când la mine a venit.
Unde merg, vine cu mine
Și se simte tare bine.

Rex e prietenul meu bun,
Dar am ceva să vă spun:
„Nu e câine adevărat,
E de pluș, da-i minunat!”

Prietenia

Elevă **Demian Sonia**
Îndrumător, prof. **Blaga Adriana**
Școala Gimnazială Nr.1 Buntești, Bihor

Prietenia aceasta mare,
Este o dulce alinare.
Ea mereu mă liniștește,
Și mereu mă sfătuiește.

Prietenia-i lucru mare,
Nu o găsești la orșicare.
De vrei ca tu să o primești,
Mai întâi trebuie să dăruiești.

Floare rară-i prietenia,
Soră e cu omenia.
Amândouă mână-n mână
Îmi fac inima mai bună.

Ce înseamnă prietenia?

Elev **Mîțu Timur**

Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**
Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc”
Chișinău, Republica Moldova

Prietenia-nseamnă dăruire,
Înseamnă-a oferi fără să ceri.
Să fii prieten este o onoare,
Să faci din toamne primăveri.

Prietenia este-o floare rară,
Păstrează-o, omule, ca pe-o comoară!
Să fii prieten este-un mare dor,
De dragul lui aș fi în stare ca să mor.

Să fii alături de al tău prieten,
S-alini durerea inimii rănite,
Să știi că sunt în stare de orice,
De-ați șterge chiar sudoarea frunții oboșite.

Prietenia nu acceptă interese,
Ea cere dăruire și jertfire.
Te simți ferice sau împovărat,
Mizează pe prietenie, neapărat!

O piatră rară

Elevă **Buz Alicia**

Îndrumător, prof. **Fericeanu Claudia**
Școala Gimnazială Nr.1 Bunești, Bihor

Prietenia-i o piatră rară,
Este o prețioasă comoară.
Prin ea, sfaturi bune-ai să primești
Ca greutățile tu să le depășești.
Și la rău, dar și la bine,
Prietenul e lângă tine.
El te caută mereu
Ori de câte ori ți-e greu.
Ce bogat mai ești pe lume
Când ai prietenii bune!
Toate parcă trec ușor
Când ai sprijin și-ajutor.

Să fim prieteni!

Elev **Onofrei Alexandru**

Îndrumător, prof. **Cuzman Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș

Hai să fim prieteni,
Cei mai buni prieteni,
Să ne jucăm împreună
Toată ziua în grădină,
În frumoasa lumină!

Hai să fim prieteni,
Cei mai buni prieteni,
Să nu ne certăm,
Doar să ne distrăm,
Tot ce facem să înregistrăm.

Băiatul fără de prieteni

Elev **Lupușor Teodor**

Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**
Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc”
Chișinău, Republica Moldova

Un băiat fără de nume,
A pornit încet prin lume,
Deoarece prieteni nu avea
Îi era foarte greu, de unul singur să stea.

Băiatul era de felul său pritenos,
Nu era nicidecum rău sau dușmănos,
Dar cu toate astea, prieteni nu avea,
Îi era foarte greu, de unul singur să stea.

A umblat lumea-n lung și lat,
Dar prieteni pe potrivă n-a aflat.
După lungi și grele drumuri încurcate,
S-a întors pe meleagurile uitate.

Acasă, alături de cei apropiați
Ne simțim iubiți și protejați.
Prieten bun îți este mama și câmpia,
Firul de iarbă, casa și via.

Prietenie pe patru roți

Elev **Recășan Ștefan Alexandru**Îndumător, prof. **Tomuța Luminița**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

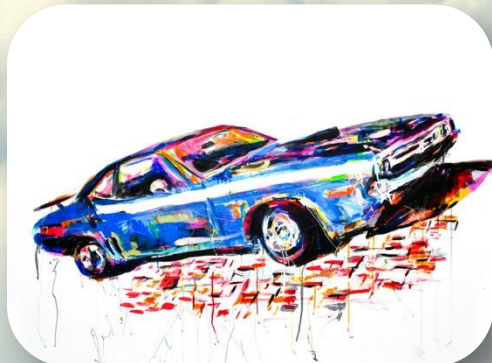
E o noapte târzie în Statele Unite ale Americii. Orașul nu mai este atât de aglomerat. Acum este momentul meu. Luminile devin roșii. Activez mașina. Luminile devin galbene. Încep să o turez. Luminile se fac verzi. Accelerez! Încă visez într-un orașel din Minnesota. Numele meu este John Sampron și mă pasionează mașinile de când mă știu. În fiecare colț al camerei mele poți să găsești postere cu mașini: Toyota Supra, Mh4, Nissan GT3Z, Dodge, Challenger și multe altele.

Într-o zi, de fapt, acum douăzeci și unu de zile, eu și părinții mei am fost nevoiți să ne mutăm în New York, pentru o viață mai bună. Sunt tare ușurat! În Minnesota nu prea mă bucuram de viață. Când am aflat că ne mutăm în marele oraș, m-am înviorat.

În ziua mutării, stând în camionul plin cu lucrurile noastre, m-a copleșit un sentiment de bucurie: aveam să încep o viață mai bună. Umbrele trecutului rămăneau în urmă, în timp ce goneam cu 169 km/h prin Time Square. Mă și mir că nu m-a urmărit nicio mașină de poliție, încă. Îmi dau seama în ultimul moment că un alt șofer se pregătea de drift. Întorc mașina șiiiiiiii ... un drift la limită! Am scăpat!

Sunt deja șapte zile de când am ajuns în noul nostru apartament din New York. Sunt gata de școală. La plecare, mama îmi urează o zi bună. Până acum zilele mele au fost exact opusul: singur, într-o școală nouă, fără prieteni. După ore, la prânz, m-am așezat să mănânc, singur, un cheeseburger triplu și să beau un Lipton. Fără să mă întrebe ceva, un băiat se așează lângă mine.

- Bună! Eu sunt Dirk Watterson!
- B-bună? ! răspund eu.
- Am văzut că erai singur. Pot să stau cu tine?
- Da, sigur ...
- Cum te numești?
- Jack Sampron.
- Bine, Jack. După cum observ, tu ești nou aici. Nu?
- Da ...

- Ei bine, de acum înainte, pot să-ți fiu mentor, ghid, ajutor și, mai ales, prieten. Dacă vrei, desigur!

- Hm! Mai întâi, spune-mi care sunt pasiunile tale?

- Mașinile.

- Și mie!

- Știi și tu gluma aceea cu Toyota Supra?

- Da. De ce să fie "supra", când mai bine e "ultra"?

Am râs copios. De atunci am fost prieteni de nedespărțit.

29 de ani mai târziu ...

După mulți ani și mulți bani puși deoparte, Dirk și-a cumpărat Challenger-ul dorit, iar eu, Toyota Supra.

- Unde să le testăm? Întreb eu.

- Ce zici, aici în New York, când nu va mai fi așa trafic?

- Foarte bine.

E o noapte târzie în Statele Unite ale Americii. Orașul nu mai este atât de aglomerat. Acum este momentul meu. Luminile devin roșii. Activez mașina. Luminile devin galbene. Încep să o turez. Luminile se fac verzi. Accelerez! Trec linia de finiș. Am reușit! Este prima mea victorie!

Când ajunge și Dirk, coboară din mașină și mă felicită:

- Bună cursă, Jack!

- Multumesc! Suntem rivali, dar rămânem prieteni.

- Căci niciun Challenger nu e ca Supra!

Recunoașterea greșelii mele într-o prietenie

Elevă **Ganța Agnia**

Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**

Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc” Chișinău,
Republica Moldova

Prietenia este mâna ce-ți șterge lacrimile când viața te doare, dar mulți nu o au. Oare de ce? Există foarte multe motive și cauze, dar unul dintre cele mai importante este faptul că de multe ori, când greșim, nu vrem să recunoaștem și să ne cerem iertare. Astfel se dezbină cele mai multe prietenii.

Iertarea este foarte importantă într-o prietenie, deoarece recunoașterea vinei și repararea greșelii arată faptul că ne pasă de celălalt și că prețuim relația. Unii oameni sunt egoiști și nepăsători și de aceea, niciodată nu vor face acest lucru, dar alții sunt mai timizi, poate nesiguri de cum va reacționa prietenul. Deseori se întâmplă să fie o ceartă, în care amândoi sunt de vină, dar ei stau tăcuți și nu vorbesc unul cu altul zile întregi.

De aici ne dăm seama că trebuie să cedăm într-o astfel de situație, să fim mai îndrăzneți și să ne cerem scuze, chiar dacă nu este vina noastră, pentru că trebuie să fim înțelegători, așa cum părinții ne zic și ne-au zis mereu: „*Chiar dacă nu ești de vină tu, fii mai bun și cedează!*”

Într-o prietenie noi primim sfaturi, oferim sfaturi, învățăm lucruri noi, de aceea, dacă ai un prieten care niciodată nu-și recunoaște greșeala sau nu-și cere scuze până nu faci tu primul pas, încearcă să-l sfătuiești și să-i explici calm acest lucru, iar dacă ești tu acela, încearcă să nu fi timid și mândru mereu, ci repară-ți greșeala, pentru că dacă ne pasă de prietenul nostru și de prietenia noastră, mereu vom încerca de a o face mai bună și mai rezistentă.

Alege-ți atent prietenul! Fii și tu un prieten bun și devotat, pentru că atunci când ai pe cineva alături, vei avea de la cine primi sfaturi, vei avea cui să-i povești ce ai pe suflet, vei avea susținere, ajutor și împreună veți crea amintiri frumoase.

Trăiește-ți viața alături de cineva de încredere!

Te rog, iartă-mă!

Elevă **Curețu Ruxandra**
 Îndrumător, prof. **Kiss Irma**
 Colegiul Național "Iancu de Hunedoara"
 Hunedoara

Greșeala e ceva ușor de făcut. Mai greu este situația de cumpănă de după. Ești copleșit de gânduri excesive și remușcare, însă recunoașterea aceluia păcat, îți ușurează și ție situația în care te-ai pus singur. Recunoașterea unei greșeli, totodată, dă și dovadă de maturitate, un alt factor important în asumarea unui lucru pe care tu l-ai făcut față de o persoană. Asumarea greșelilor făcute de tine înseamnă mult. Este și un act de respect.

Acceptarea repetată a unui lucru rău care a fost făcut din neatenție sau din prostie copilărească, poate să îi facă pe ceilalți să își piardă încrederea în tine și să nu îți mai acorde iertarea.

Deciziile stau în mâna ta. Trebuie să ai curaj, să recunoști ceea ce ai greșit și să nu mai faci rău. Din păcate, frica de a face greșeli te poate ține captiv într-o lume unde nu te poți dezvolta ca om, nu îți poți evidenția experiența și nici valoarea, în momentul când va trebui să îți pui regretele în cel mai vizibil loc.

Poate vei fi criticat sau judecat pentru greșelile comise de tine odată, dar, în acest proces, vei învăța să acorzi și tu iertare altora.

O pradă pierdută

Elevă **Oancea Laura**
 Îndrumător, prof. **Băcescu Adina**
 Liceul Teoretic "Nicolae Iorga" Nehoiu, Buzău

Era odată un vultur. Acesta nu mai era chiar un pui. Avea pene în loc de puf și, ca mărime, era doar puțin mai mic decât mama lui. Avea o problemă: nu putea să zboare, ci doar să salte de colo-colo.

Într-o zi, când mama vultur era plecată la vânatoare, Cho – căci așa îl chema pe pui – se plictisea teribil. După o luuuuungă și plictisitoare așteptare, el s-a hotărât să ia o gustare. Când ajunsese la rezerva de mâncare, calcă din greșeală pe o ramură, iar aceasta se desprinsese și căzu în gol, cu tot cu mâncare.

Din spatele lui Cho se auzi un fâlfâit puternic de aripi. Mama vultur se întorsese. Aceasta rămase cu gura căscată și scoase un cârâit uimit, uitându-se când la groapa unde ar fi trebuit să fie mâncarea, când la fiul ei. Mama vultur îl cârâi puțin pe vulturaș apoi îl conduse la o piatră ce semăna cu o platoșă-castron. De acolo îl împinse deasupra hăului și îi spuse să meargă la vânat că e destul de mare ca să își asume responsabilități.

Cho și-a deschis aripile înspăimântat și a zburat pentru prima dată. A încercat să vâneze toată ziua, dar fără succes. Seara s-a întors la cuib și și-a cerut iertare. A înțeles că a fost nepăsător, neștiutor și leneș. Un vultur trebuie să își asume responsabilitățile și să fie de ajutor pentru familie, nusă risipească resursele.

Ș-am cârâit pe un munte și mi-am pus povestea-n frunte, probabil cu un pix verde ...

Doi prieteni

Elevă **Valentin Simionescu**

Îndrumător, prof. **Moroșanu Elena-Ramona**
Colegiul Național "Garabet Ibrăileanu" Iași

Într-o zi de vară
Mă plimbam pe-afară,
La distanță am văzut
Un prieten de demult.

El spre mine a venit
Și eu m-am înveselit,
Am pornit un joc "de-a prinsa",
Dar a ieșit un fel "de-a-mpinsa".

Pe loc ne-am îndepărtat
Și o vreme ne-am cam evitat.
După un timp ne-am împăcat
Și de-atunci mereu ne-am ajutat.

Prietenul neprețuit

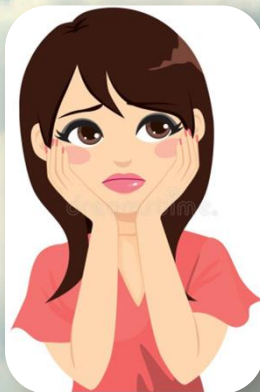
Elevă **Ion Clara**

Îndrumător, prof. **Moroșanu Elena-Ramona**
Colegiul Național "Garabet Ibrăileanu" Iași

Aveam un prieten bun
Care venea des la mine
Să inventăm orice împreună.
A fost foarte distractiv, nu glumă!

După câteva zile ne-am sunat
Și din nimica ne-am certat,
Fără motiv ne-am supărat
Și de atunci nu ne-am mai contactat!

Când, peste ani ne-am reîntâlnit voioși,
Ne-am împăcat bucuroși,
Ne-am reîmprietenit
Pentru că un prieten bun e neprețuit!

Mulțumesc, măicuță, multumesc frumos!

Elev **Pop-Boncea Nicolae Teofil**

Îndrumător, prof. **Boncea Niculina Maria**
Liceul de Informatică "Tiberiu Popoviciu" Cluj-
Napoca, Cluj

Mulțumesc, măicuță, multumesc frumos,
Că-mi duci ruga-n ceruri, Domnului Hristos!
Că nu lași o clipă peste viața mea
Să vină furtuna, chiar de-aș merita!

Zilele sunt grele, lumea s-a-nrăit
Nu mai vezi lumină, totu-i poleit,
Nu cu ce e bine, ci cu tot ce-i rău!
Unde-aș fi acuma fără ajutorul tău?

Ce e oare viața fără cumpătare?
Ce e oare omul fără alinare?
N-are ce să fie, e doar chin și dor
Și n-ar fi nimic fără al tău ajutor!

Când te simți împovărat și ai rătăcit,
Pune jos genunchii și te-ai liniștit.
Nu cere averi, cere doar așa:
Dă-mi, Măicuță dragă, după rana mea!

Știu Măicuță dragă că nu este bine
Să mă-ncred în mine și să te uit pe tine,
Pentru toate Maică, mulțumesc frumos
Că-mi ridici privirea și nu mă lași jos.

Ghicitoare

Elevă **Vidican Ariana**

Îndrumător, prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta
Maria" Timișoara, Timiș

Cine e cel care cu noi
se joacă zi de zi
și ne ajută la nevoie
Orice ar fi?

Zâmbește azi!

Elevă **Vișan Andra**

Îndrumător, prof. **Sima Marina**

Școala Gimnazială "Episcop Melchisedec Ștefănescu" Gârcina, Neamț

Șterge ce-ai strâns rău în tine,
Violenței pune-i sfârșit!
Bunul simț îți vine mai bine,
Iubește și vei fi iubit!

Nu judeca, știi că se poate,
Îți este egal și al tău frate.
În armonie tu trăiește!
În loc de ceartă, tu zâmbește!

Violența nu te-nalță,
Nimic bun nu-ți dă în viață,
Ea doar visele îți curmă.
Spune-i "NU!" și las-o-n urmă!

Împarte milă și răbdare,
Căci doar așa nu o să cazi.
Fii motivul pentru care
Cineva zâmbește azi!

Prietena mea

Elevă **Gheorghescu Sara**

Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria"
Timișoara, Timiș

Iasmina e prietena mea.
Când mi-e greu mă încurajează,
Bucuria de pe chipul ei radiază
Și mă face să zâmbesc din nou.

Suntem mereu împreună,
La școală, la joacă, oriunde,
Fericirea nu mi-o pot ascunde
Când ea îmi zâmbește.

Un bun prieten

Elevă **Baciu Daria**

Îndrumător, prof. **Valea Anica**

Școala Gimnazială Iernut, Mureș

Cu prieteni lângă tine
Timpul trece mai ușor,
Orice greutate vine,
Ei îți întind mâna lor.
De îți este devotată
Și o prietenie curată,
Măna-ntinsă nu te trădează,
La căpătâiul tău veghează.
La școală, cât și pe stradă,
Acasă, dar și în parc,
De răutate nu da dovadă,
Fii mereu un prieten drag!

Compasiunea

Elevă **Amariei Vanessa**

Îndrumător, prof. **Sima Marina**

Școala Gimnazială "Episcop Melchisedec Ștefănescu" Gârcina, Neamț

Nu-i nevoie de cicatrici
Când putem să fim amici.
Gândind fără violență,
Dăm dovadă de decență!
În viață putem alege
Bine sau rău să urmeze.
Violența să ne agreseze
Sau binele să primeze?

Cu toții să ne întrebăm
Ce rezolvăm când lupte dăm?
Mai bine în pace să trăim,
Armele cu jocuri să le înlocuim.
Împreună lumea dorește
Să vadă cum în noi iubirea crește,
Că viața e doar una, iar agresiunea
Să fie-ndepărtată. În loc să vină
Compasiunea.

Îmi cer iertare!

Elevă **Negrea Patricia Daniela**

Îndrumător, prof. **Kiss Irma**

Colegiul Național „Iancu de Hunedoara” Hunedoara

Să treci cu vederea o greșeală a cuiva este dificil, nu-i așa? Dar nu este imposibil. În contextul reparării unei relații cu cineva, iertarea este o perlă rară, un lucru esențial. După părerea mea, în momentul în care aveți o conexiune, fie că sunteți prieteni, colegi, frați sau ajungeți până în punctul în care trebuie doar să vă suportați, greșelile sau dezacordurile sunt la tot pasul. Acestea nu sunt lucruri de care ar trebui să ne ferim ci, dimpotrivă, ar trebui să învățăm cum să le ținem sub control și să le remediem.

Desigur, procesul de iertare poate dura de la câteva zile, la luni sau chiar ani, depinzând de rapiditatea cu care ești dispus să ierți. Rareori, se întâlnesc greșeli de neiertat, cu care trebuie să ne împăcăm și pe care trebuie să le acceptăm că fapta este deja consumată. În timp ce unii oameni aleg să se izoleze de tot de persoana cu pricina, alții încearcă din răspuț să ierte și să continue relația.

Mai întâi, ar fi preferabil să ne calmăm. Apoi, un lucru absolut necesar, trebuie să ascultăm persoana care ne-a greșit, pentru a înțelege și punctul ei de vedere. După ce am ascultat calm ceea ce are de zis, începem să ne spunem punctul propriu de vedere și, încet-încet, să transformăm acest lucru într-o discuție, prin participarea amândurora, fără un ton ridicat sau o atitudine superioară.

Când ajungem la o concluzie, încercăm să o convingem și pe persoana cu care discutăm, venind cu argumente constructive și relevante. Dacă nu sunt acceptate, este mai bine să luăm o pauză din acea relație, indiferent de caracterul ei.

De ce este atât de important să iertăm? Pentru început, dacă avem o legătură strânsă cu cineva, ar fi păcat să o pierdem din cauza unei neînțelegeri. Pot spune din proprie experiență, că am pierdut persoane dragi din cauza unor neînțelegeri minore dar, pe care, nu am știut cum să le tratez. Judecând după gravitatea situației, trebuie să știm cum să ne adaptăm.

De exemplu, am să vă spun povestea unui băiețel. Era o zi senină, iar Alex, un băiețel de opt anișori, se juca cu mașinuțele în nisip. La un moment dat, se apropie de el un alt copil, care îi ia una dintre mașini. Alex fuge la părinții lui, care îl ceartă pe celălalt băiețel și îi recuperează jucăria. Acesta încearcă să îl roage pe Alex să îl ierte, dar băiatul nu se dă bătut și îl tratează disprețuitor. La ceva timp după această întâmplare, familia află că acel copil era orfan și era în parc doar pentru puțin timp, fiind la plimbare cu doamnele de la orfelinat. În acel moment, cu toții își doresc să îl fi iertat pe bietul băiat.

Concluzia? Bineînțeles că există una și este foarte ușor de sesizat. Iertarea este cheia prieteniei. Pot să afirm că cei doi băieți puteau fi prieteni buni dacă Alex îl ierta și, în plus, îl ajuta să se bucure de o jucărie. Dar acesta este doar un exemplu care sper că v-a ajutat să înțelegeți că, pe când iertarea nu costă nimic, încrederea trebuie câștigată. O greșeală mai mare poate produce o rană pe măsură, dar puterea unei relații de prietenie poate învinge suferințele și coborâșurile, indiferent de cât de dificile ar fi.

Există persoane și persoane. Sunt prieteni care ar lupta pentru a nu te pierde și sunt alții care te-ar putea pierde pocnind din degete, fără niciun regret. De aceea, prietenii trebuie aleși cu atenție.

Un alt aspect care poate fi luat în considerare, este atitudinea. Din cauza unei situații neplăcute într-o relație, poți să uiți cine ești de fapt și să te pierzi pe tine, deoarece poți fi, într-adevăr, bulversat de o astfel de schimbare în viața ta, cum ar fi, lipsa unui prieten bun. De aceea, calea spre armonie este iertarea. Într-un fel, aș putea spune că trebuie să ne croim o ieșire din labirintul vieții. Dacă un prieten apropiat ne trădează, vorbindu-ne de rău altora sau răspândind vorbe neadevărate, nu trebuie să ne izolăm și să nu mai vorbim. După părerea mea, comunicarea este cheia pentru orice.

După o greseală, nu vom mai reuși să ne continuăm relația de prietenie la un nivel atât de apropiat, dar va trebui să ne facem cunoscute opiniile și să ne recunoaștem greșelile, nefiind grăbiți să acuzăm, pentru a nu trăi într-un „război” continuu cu celălalt.

Din experiența personală, pot spune că am fost trădată într-un mod îngrozitor de cea mai bună prietenă a mea, dar am reușit să mă împac cu ideea și să trec mai departe, înțelegând că nu mai putem fi atât de apropiate și că pe viitor, trebuie să am mare grijă în cine voi avea încredere.

De asemenea, recunoașterea unei greșeli este foarte importantă și constituie un lucru prioritar în procesul de restaurare a unei relații. Un mare defect omenesc este acela că dorim mereu ca ceilalți să își recunoască greșelile, dar de cele mai multe ori uităm chiar noi să o facem.

Mă gândesc la proverbul „*ce ție nu-ți place, altuia nu-i face*”. Dacă nu am fi conștienți de acest lucru, ar fi de înțeles. Dar în majoritatea cazurilor, nu vrem să recunoaștem deoarece nu vrem să pierdem respectul celorlalți, fiindcă multă lume consideră, în mod eronat, că recunoașterea unei greșeli în fața cuiva va duce, automat, la pierderea respectului pentru acea persoană. Personal, doresc să-mi învăț copiii să își recunoască întotdeauna greșelile, lucru care trebuie să îi aducă mai aproape de adevăr și de persoana căreia i-au greșit.

Certurile cu părinții sunt foarte comune în timpul adolescenței, nu-i așa? Pentru început, trebuie să clarificăm un lucru. Din punctul meu de vedere, toți copiii merită părinți, dar nu toți părinții merită să aibă copii. De cele mai multe ori, părinții sunt responsabili și vor doar binele copiilor lor, astfel le interzic anumite lucruri, iar aceste decizii îi îndepărtează pe copii de ei. Dacă adolescentul va înțelege că era pentru binele său, își va cere scuze, fiind iertat de către părinte sau.

La rândul său, părintele poate ajunge la concluzia că a fost prea drastic și își va cere scuze față de copil, lucru care pare neobișnuit pentru majoritatea părinților, dar care trebuie să devină ceva obișnuit. Copilul trebuie să accepte scuzele părintelui, iar acesta să înțeleagă scuzele adolescentului, încercând să se pună în locul lui, să își amintească și el de vremea adolescenței sale când i se părea că le știe pe toate și că doar el are dreptate.

În concluzie, este vital să iertăm, chiar dacă relația nu va mai fi ca înainte. Recunoașterea unei greșeli este într-un totu benefic și ar trebui să aducă o stare de bine și de împlinire.

Îți mulțumesc, prieten drag!

Elevă **Ivășcanu Patricia**
Îndrumător, **Kiss Irma**

Colegiul Național "Iancu de Hunedoara" Hunedoara

Îți mulțumesc, prieten drag,
Pentru tot sprijinul tău,
Pentru că ai fost cu mine,
Și la rău, dar și la bine!

Îți mulțumesc că la nevoie,
Tu nu m-ai părăsit defel,
M-ai sfătuit ca un profesor bun,
Și m-ai îndrumat pe-al vieții drum.

Chiar dacă lumea nu-mi înțelegea
Plânsetul meu sau frica mea,
Tu în toate mereu m-ai ajutat,
Să pot spera m-ai învățat.

Îți mulțumesc, prieten drag,
Că și atunci când nu am meritat,
M-ai ajutat să reușesc
Și visele să-mi împlinesc.

Îți mulțumesc, prieten prețios,
Pentru tot ce mi-ai dăruit.
Cât îți sunt de recunoscător
Că te am și-mi ești de ajutor!

Atât la bine, cât și la greu,
Ești ca un frate iubitor,
Când soarele apune sau răsare,
În nenorocire sau în binecuvântare.

Prietenul

Elevă **Dragota Sofia**
Îndrumător, prof. **Nevodenszki Sorina**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara,
Timiș

La necaz, el te ajută,
Când ți-e greu, mereu te-așcută.
Când te vede supărat,
Te înveselește imediat.

Bucurii noi împărțim
Mereu împreună să fim.
La rău și la bine,
Vreau să fiu alături de tine.

Prietene, un suflet pentru tine

Elevă **Coroian Serena**
Îndrumător, prof. **Kiss Irma**
Colegiul Național "Iancu de Hunedoara"
Hunedoara

Valurile inimii sparte,
Doar lacrimi curate împarte.
Îmi curg peste obrazul care,
Uneori, de dorul tău tresare.

M-aș simți cumva trădat
C-am lăsat un suflet drag,
Dacă te-aș pierde pe tine
Și te-ai înstrăina de mine.

Îți mulțumesc că m-ai iubit,
M-ai susținut și ai simțit
Tot ce simțeam eu când stăteam
În pragul suferinței și plângeam.

Mă bucur că prieten bun îmi ești,
Că mă prețuiești și mă iubești,
Când te-am chemat, tu mi-ai răspuns,
Prietenia ta îmi e de-ajuns.

Prietenul meu

Elev **Găleşeanu Alexandru Marian**
Îndrumător, prof. **Vancica Alina Oana**
Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Craiova, Dolj

Din prima zi de grădiniță noi
Am fost prieteni nedespărțiți
Și am rămas mereu uniți.
Gimnaziul îl sfârșim tot amândoi.

Vecini de bloc, colegi de bancă mai apoi,
Scriam și învățam tot împreună
Și în aceeași bancă am vrut ca să ne pună,
Să rezolvăm problemele noi doi.

Când unul dintre noi bolnav era,
Celălalt cu temele îl vizita,
Îi explica ce nu înțelegea
Și totul simplu devenea.

În vacanțe frumos ne jucam,
Timpul liber împreună-l petreceam,
Iar când din nimicuri ne certam
Până seara ne și împăcam!

Pe drumul vieții de ne despărțim,
Am vrea prieteni să ne regăsim!
Să ne-amintim cu bucurie
De anii fără griji și de copilărie!

Te rog, iartă-mă!

Elevă **Ema Pistolescu**
Îndrumător, prof. **Cuzman Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș

Te rog, iartă-mă, drag prieten!
Știu că ți-am ascuns multe secrete,
Ne-am certat puțin cam tare,
De aceea îmi cer iertare!
Am creat această poezie
Să-ți aduc puțină bucurie.
Știu că te-am supărat
Atunci când ne-am certat.

Fără violență!

Elev **Barbu Alessia**
Îndrumător,
prof. **Cioi Georgiana-Florentina**
Școala Gimnazială "Mihai Eminescu"
Craiova, Dolj

Dragi copii și dragi elevi,
Noi astăzi am învățat,
Violența e nocivă
Și este de evitat.

Când întâlnești un copil
Care este supărat
Stai o clipă și-l întreabă
Află ce l-a deranjat.

Cu perseverență astfel,
Vei afla ce s-a întâmplat,
Fără violență însă,
Altfel, totu-i în zadar!

Hai să fim prieteni!

Elevă **Despa Ana**
Îndrumător, prof. **Băcescu Adina**
Liceul Teoretic "Nicolae Iorga" Nehoiu, Buzău

Prietenia-i ca o floare
Ce crește încet
Sub picăturile de ploaie,
Sclipind sub razele de soare.

Prietenia e-o poveste,
E un miracol fără de sfârșit,
E lumina stelelor din nopțile târzii
Și raza caldă ce se în ape se-oglindește.

Prietenia-i un tezaur
Ce-l porți în inimă pe veci,
E focul care te-a-nălțat
În iernile fără sfârșit.

Semințele iertării

Elev **Dinu Eduard**Îndrumător, prof. **Corcodel Cristina**
Liceul Teoretic "Nicolae Iorga" Nehoiu,
Buzău

Era o zi de vară călduroasă și plină de veselie. Fluturii zburau ageri printre florile cu parfumul lor îmbietor. Vântul adia ușor, clătinând frunzele pomilor. Florile se mândreau cu petalele lor uimitoare, colorate în fel de fel de nuanțe minunate și zâmbeau încântate de soare, în fața casei lui Andrei.

Andrei este un copil neascultător și foarte obraznic. El are urâtul obicei de a se juca mereu cu mingea prin casă. Tot jucându-se, din neatenție, mingea a ricoșat din geam și a spart vaza mamei, primită cadou de la sora ei..

- Ce mă fac acum? Trebuie să-i spun adevărul! Își spuse el nehotărât.

Mama lui tocmai intră în casă. Andrei, chiar dacă se codea, a spus:

- Mamă, ți-am spart vaza din greșeală. Te rog, iartă-mă!

Cu ochii în lacrimi și emoționată, mama sa l-a iertat, deoarece iertarea este cea mai valoroasă comoară și chipul armoniei pe pământ.

Dacă iubești și ierți, atunci ai învățat una dintre cele mai importante lecții ale umanității. Până la urmă, iertarea rămâne cea mai caldă îmbrățișare a sufletului care greșește și unul dintre cele mai grele lucruri de înfăptuit. *"Semințele iertării sunt amare, dar roadele ei sunt dulci".*

Veste nouă

Elevă **Drăgan Elena Alexia**Îndrumător, prof. **Șerbulea Mihaela Veronica**
Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" Urziceni,
Ialomița

A venit primăvara caldă cu mirosul ei bogat, gonind frigul și pustietatea lăsate în urmă de iarnă. Copiii așteaptă nerăbdători să se topească și ultimele pete de zăpadă. Școlarii pregătiți cu stilouri, caiete, creioane colorate și coli, așteaptă să surprindă în compuneri și desene imaginea acestei primăveri feerice. Tarabele din piețe se umplu de legume proaspete, iar gecile groase de iarnă sunt înlocuite de bluze și tricouri colorate.

Flori fragile, parcă timide, își ridică încet petalele spre soare, în timp ce acesta își îndreaptă razele sale calde spre corolele lor. Urechea mea parcă dansează de fericire când aude cântece frumoase, râsete haioase și tot ce natura îmi oferă: zumzete de albine, ciripit de păsărele, foșnet de iarbă, adiere de primăvară. Pentru mine, acest cuvânt este parfumul ce mă învăluie dimineața în drum spre școală, printre zambilele plantate de mama.

Dragă iarnă, te rugăm să ne ierți că așteptăm cu atâta nerăbdare căldura primăverii!

Te rog, iartă-mă!

Elevă **Micheș Elena**Îndrumător, prof. **Nevodenski Sorina**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș

La baza unei relații frumoase de prietenie, de colegialitate sau chiar în familie, stă sinceritatea. Aceasta este pilonul principal. Respectul și iubirea pentru cei dragi nouă, ne dau puterea să iertăm și să ne cerem iertare atunci când greșim.

De multe ori, greșim fără voie, fără să plănuim și îi pricinuim astfel cuiva un neajuns, o mâhnire, o supărare. Oricine poate greși. Este chiar și o vorbă înțeleaptă care spune *"a greși e omenește"*, tocmai de aceea, trebuie să fim înțelegători față de cei care ne greșesc nouă, să îi iertăm, să le acceptăm părerile de rău pe care ni le adresează.

Este bine să ne cerem iertare oricând greșim. Astfel, ne arătăm respectul față de persoana căreia i-am greșit. Cuvintele *"te rog!"* și *"iartă-mă!"* au puterea de a aduce împăcare. Aceste vorbe trebuie să vină din inimă, de la suflet către suflet.

Iertarea ne aduce pacea și ne dă ocazia să fim înțelegători, la fel cum am dori să fim tratați și noi atunci când greșim. Dacă nu există om care să nu greșească, în schimb, există soluții.

Oricând suntem vinovați, este bine să ne cerem iertare. Ar trebui să fim încurajați și de faptul că *"o greșeală recunoscută, este pe jumătate iertată"*.

Prietenia

Elevă **Oprîș Marta**Îndrumător, prof. **Scheibling Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria"
Timișoara, Timiș

Într-o zi, pe la începutul școlii, Alina o fetiță de 13 ani, se pregătea să meargă la noua ei școală. Era puțin obosită din cauza faptului că seara abia adormise pentru că se tot gândea cum va fi a doua zi.

În câteva minute, acesta trebuia să plece. Și-a luat lucrurile, s-a uitat în oglinda și a plecat. Pe drum acesta era foarte îngândurată pentru că nu știa cum o să fie.

Acesta a ajuns la școala atmosfera de acolo era una neplăcută pentru ea fiindcă colegii ei erau în diferite grupulețe de exemplu: cei sportivi, cei populari, cei točilari etc....Orele au început și fata trebuia să se prezinte, cu emoții și privirea în jos început să se prezinte iar încet să își ridice privirea de jos dar toți colegii se uitau urât la ea în afară de o colega, pe care fix acolo o mutase, Doamna Diriginta. Dăirea era singura colega care vorbea cu Alina. Au trecut câteva luni de la începerea școlii dar nimic nu se schimbase fata tot singură era și tristă dar Dăirea tot încerca să o bage în diferite proiecte/activități sau să o ia cu ea peste tot dar încercările astea nu erau de folos dar cum e vorba aceea „încercare moarte n-are” a mai încercat să le zică la colegii cât de uimitoare este ea și distractivă. De atunci lucrurile au luat brusc o întorsătură, colegii au început să o bage în seamă sau să vorbească cu ea. Alina na mai fost tristă și venea cu chef la școala mai ales să se distreze cu colegii și prietena ei.

Iar Alina și Dăirea au rămas cele mai bune prietene, au terminat și liceul împreună și chiar după atâția ani cele două fete încă sunt cele mai bune prietene la bine și la rău.

Pățania cățelului de pluș

Elevă **Despa Ana**

Îndrumător, prof. **Corcodel Claudiu**

Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” Nehoiu, Buzău

Într-o vară călduroasă, eu, Ioana și Andreea am decis să mergem în parc unde erau mulți copii.

Ioana avea un câine de jucărie, foarte drăgălaș. Îl luase cu ea în parc să ni-l arate. Ea stătea aproape de parc, așa că mi-a dat câinele și s-a dus până la mama ei să îi ceară un pahar cu apă. Eu mă jucam cu Tom, o pisică a satului care hoinărea și ea pe acolo.

Între timp, Andreea îmi ceruse jucăria Ioanei și i-am dat-o. Se juca cu cățelul și îl puneă prin copacii plini de flori. Unii chiar aveau fructele zemoase.

- Andreea! Nu-l mai pune în copac! O să se agațe de o creangă și o să se rupă!

- Nu se rupe! O să am grijă de el! Sunt atentă și...

Andreea nu terminase propoziția când vede câinele de pluș cu puful ieșind printr-o ruptură, agățat într-o creangă.

- Uite! Vezi ce ai făcut?! L-ai rupt! Ai rupt jucăria Ioanei!

- Nu va afla! Îl voi ascunde și o să-i spun că l-a furat fratele ei!

- Nu e bine să minți!

Ea nu m-a ascultat și l-a ascuns. Când s-a întors Ioana și a întrebat de jucărie, Andreea a mințit și i-a spus că l-a furat fratele ei.

- Scuză-mă, Andreea! am intervenit eu pentru că nu mai suportam minciuna. Dar trebuie să-i spun dacă tu nu o faci. Ioana, vreau să îți spun că Andreea se juca cu el prin copac și, din greșeală, l-a rupt când s-a agățat de o creangă.

- Andreea, de ce ai mințit?! Puteai să-mi spui! Nu mă supăram, puteam să-l cos!

- Scuze, Ioana! Am crezut că te vei supăra și nu o să te mai joci cu mine. Te rog, iartă-mă!

- Te iert, nu este nicio problemă, dar te rog să ai mai multă grijă pe viitor!

Până la urmă, Ioana a iertat-o și au continuat joaca. E bine să fii sincer și să-ți ceri scuze!

Un prieten

Elevă **Nicolaescu Eliza Gabriela**

Îndrumător, prof. **Vancica Alina Oana**

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Craiova, Dolj

Un prieten este cineva la care apelăm când sufletele noastre au nevoie de o încurajare, este cineva pe care îl prețuim, căci prietenia noastră este un dar. Un prieten este cineva care ne umple viața cu frumusețe, cu bucurie și cu încredere, transformând lumea în care trăim, într-un loc mai bun și mai fericit.

Cred că mă număr printre puținii oameni fericiți pentru că am o prietenă adevărată care nu m-a dezamăgit niciodată. Ne-am cunoscut în clasele primare, când Daria a venit la noi în clasă de la altă școală. La început, colegii nu au prea plăcut-o, căci au observat că fata cea nouă avea un defect la mâini. Dariei îi lipseau câte două degete de la fiecare mână, iar palmele ei erau brăzdate de o mulțime de cicatrici, semne ale numeroaselor intervenții chirurgicale pe care le îndurase în primii ani de viață pentru a-și recupera cât de cât funcțiile mâinilor. Eu am fost singura care am dorit să stau cu ea în bancă, fără să râd de ea sau să mă tem să o ating, așa cum făceam colegii noștri.

Am aflat cu surprindere că Daria este o fată deosebită, blândă, liniștită, săritoare și generoasă. Unii colegi mai răutăcioși, făceau glume nesărate pe seama problemelor ei, dar ea nu le răspundea niciodată, încerca să glumească și să arate că nu o afectează micile lor răutăți. Eu eram mereu lângă ea și o apăram de vorbele înțepătoare. Rezultatele ei la școală, faptul că nu i-a reclamat niciodată pentru comportamentul lor, au făcut ca Daria să își câștige respectul și prețuirea tuturor colegilor.

La o oră de dirigenție, Daria ne-a povestit că problemele ei au apărut încă de la naștere și că și-a petrecut multe luni din viață prin spitale pentru operații de reconstrucție și pentru fizioterapie. Cu mult efort și voință, ea a reușit să își folosească degetele ca un copil sănătos, fără să renunțe la luptă. Colegii noștri au recunoscut rușinați că au nedreptățit-o, judecând-o pentru un defect fizic, de care ea nu se făcea vinovată. Au început să vadă calitățile ei, personalitatea ei plăcută, conștiinciozitatea și dorința de a-și depăși limitele. Ea a devenit un exemplu pentru noi cei care, sănătoși fiind, nu suntem la fel de serioși și de motivați ca ea.

Treptat am descoperit că avem pasiuni comune, că ne place să citim și să pictăm. În ciuda defectului fizic, Daria scria frumos, caligrafic. Era printre cei mai buni elevi din clasa noastră. Și la matematică, Daria este mai bună decât mine. Mai ales la geometrie, mă ajută să înțeleg și să rezolv problemele mai grele.

Anul trecut, în perioada școlii online, laptopul meu s-a defectat, iar ai mei nu au reușit să îmi cumpere un dispozitiv nou, astfel, am mers zilnic la Daria și am intrat amândouă în online de pe calculatorul ei. Ne-a apropiat și mai mult. Am ajuns să ne facem temele împreună și să petrecem aproape toată ziua alături. Când am reînceput cursurile în septembrie, am ales să devenim colege de bancă, iar prietenia noastră s-a cimentat și mai mult. Chiar ne facem planuri să urmăm același liceu. Sunt convinsă că vom rămâne mereu prietene bune, chiar dacă anii vor trece peste noi. Prietenia noastră va dăinui căci se bazează pe respect și sinceritate.

Pe drumul iubirii

Elev **Axenti Nichita**

Îndrumător, prof. **Chișlari Mihaela**

Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc” Chișinău, Republica Moldova

Violența nu ține cont de om, de vârstă, de suflet. Deseori, noi oamenii asistăm la situații neplăcute, fie suntem martori la o ceartă între cunoscuți, fie noi înșine suntem implicați într-un conflict cu cineva sau suntem cei care mediem o tensiune apărută între cei apropiați. Cu mare regret, violența o putem întâlni oriunde: în stradă, în transportul public, în școală, la locul de muncă și chiar pe internet. Violența este opusul păcii și este în strânsă legătură cu starea de fericire.

Cum să îl ierți pe cel care ți-a provocat fie durere fizică, fie emoțională și să poți rămâne fericit? Și cum îi putem ajuta noi pe tinerii a căror viață este plină de dramatism și tristețe? Iertarea adevărată îți deschide sufletul către iubirea pentru cei ce ne-au săvârșit sau ne-au dorit răul. Aceasta ar fi cea mai grea pedeapsă pe care o poate avea inamicul nostru: să ne vadă fericiți și eliberați de orice ură. Ca să putem uita definitiv vătămătoarele fapte sau vorbele ce ne-au lezat sufletește, trebuie să ne asumăm lupta lăuntrică de ignorare a imboldului de a riposta la răutate cu răutate.

Îmi amintesc cu multă tristețe de prima ceartă dintre mine și prietenul meu cel mai bun. Pe atunci, nu realizasem cât de important este să păstrezi o relație bună cu cei dragi, deoarece aveam mândrie exagerată care îmi distrugea tot ce era mai frumos în mine. Îmi amintesc, în copilăria mea, cu câtă dificultate și supărare, trebuia să îmi cer iertare pentru comportamentul meu urât.

Adesea auzeam că *”iertarea este unicul drum către iubire”*, dar îmi era așa de greu atunci când trebuia să îi spun celui mai bun prieten: *”Te rog, iartă-mă!”* Aceste cuvinte erau cel mai greu de pronunțat din cauză că îți dezvăluie slăbiciunile și devii, în ochii societății, o fire sensibilă.

Certurile și supărările sunt normale pentru orice relație, nu doar de prietenie, iertarea mi se pare un lucru foarte complex. Trebuie să înveți să comunici, dar și să asculți, deși ai fost rănit, trebuie să te faci vulnerabil și să exprimi ceea ce simți, deși ai fost tratat cu ură, trebuie să răspunzi cu răbdare, deși nu ai fost acceptat, trebuie să dovedești empatie, deși ai vrea să te răzbuni, trebuie să uiți, pentru a merge mai departe pe drumul iubirii.

Prietenul complice

Elevă **Mariei Ecaterina**

Îndrumător, prof. **Ciornei Gabriela**

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

Cum voi putea accepta o asemenea catastrofă? Să mă despartă de cel mai bun prieten al meu? El este singurul care mă înțelege deplin și care mă poate sfătui să fac doar ceea ce este corect. Nu cred că voi mai găsi unul asemenea lui!

Mă numesc Helix și sunt încă mic sau cel puțin așa spun toate bătrânelele, când aud că sunt în clasa a IV-a. Ce este așa special la mine este că am un „*cel mai bun prieten*”. Poate veți spune că mai toți oamenii au așa ceva, dar al meu este deosebit. Leonard, pentru că așa îl cheamă, seamănă atât de mult cu mine, nu neapărat la înfățișare, ci la cum gândim, de zici că funcționăm amândoi pe baza aceluiași creier.

Pot spune că eu și cu Leonard am crescut împreună, chiar dacă nu-mi amintesc momentul în care am făcut cunoștință. După ce a intrat în viața mea, am fost aproape nedespărțiți. Cel mai mult îmi place când părinții lui, îl lasă să stea peste noapte la mine, fără griji. Parcă el nu doarme niciodată, pentru că eu mereu mă culc primul și când mă trezesc, el este deja pregătit să înceapă temele, astfel mă ajută și pe mine.

Îmi place foarte mult că mă ascultă mereu și dacă eu, de exemplu, îi spun să poarte o pelerină, el toată ziua va fi ca un erou. De asemenea, este complicele meu la unele năzdrăvănii, deși vine și el cu numeroase idei ingenioase: odată, am umplut pereții camerei mele cu cele mai amuzante desene. Altfel spus, ne înțelegem de minune, suntem tare apropiați și ne sfătuim reciproc.

De câteva zile, am realizat că Leo nu mai vrea să stea cu mine și cred că s-a supărat. În puținele ocazii când ne mai vedem, îmi dau seama că nu mai avem ce discuta și bănuiesc că ne plictisim împreună.

I-am spus și mamei – mama fiind singura care a crezut că Leo este un prieten bun pentru mine, ceilalți râzând când aflau cine este – că ne-am îndepărtat și ea m-a încurajat astfel:

- Helix, timpul ne învață că nimic nu este veșnic, ci, odată cu trecerea acestuia, învățăm că cei care apar în viața fiecăruia, rămân în ea până înțelegem rolul lor în maturizarea noastră. Leonard și-a îndeplinit scopul său, făcând parte din copilăria ta și ajutându-te să te bucuri de aceasta.

Tot Helix mă numesc, dar sunt în clasa a VII-a și azi am găsit această pagină de jurnal care m-a ajutat să rememorez clipele petrecute cu cel care întotdeauna știa ce simt, ce urmează să fac și cum este cel mai bine să acționez. A fost dificil să accept că va dispărea de lângă mine și că eu însumi nu sunt vinovat că am crescut, chiar dacă asta se datorează trecerii timpului, dar tot el a umplut golul pierderii lui Leo. După multă vreme, îl văd din nou în fața mea, poate pentru ultima oară și vreau să îi spun atât:

- Te rog, iartă-mă, tu, cel mai bun prieten al meu, vocea mea interioară care ai prins un contur clar doar pentru mine, pentru ceilalți nefiind nimic mai mult decât un produs al imaginației mele!

Prietenia – floare rară

Elev **Ionescu Daria Elena**
Îndrumător, prof. **Vancica Alina Oana**
Școala Gimnazială "Mihai Eminescu"
Craiova, Dolj

Să fii prieten este o onoare.
Strânge-l în brațe pe cel în nevoie,
Fă-i să-i mai treacă din supărare
Și-ajută-l să învețe lucruri noi.

Prietenia înseamnă dăruire,
Înseamnă a oferi fără să aștepti ceva,
A dăruii respect, dar și iubire,
Încrederea, dar și puterea de-a visa.

Prietenia e o floare rară,
Este puterea de-a rămâne treaz,
Când întristarea îți doboară
Prietenul prins în necaz.

Să fii alături de al tău prieten
Când trece prin necaz sau bucurii,
Iar de ești om de omenie,
Prieten devotat mereu să-i fii!

Nu fi violent!

Elev **Eduard Martin**
Îndrumător, prof. **Popa Orieta**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria"
Timișoara, Timiș

Fără violență
Trebuie trăit!
Fără violență
Vei fi mai fericit!
Fără violență,
Viață bună vei avea!
Fără violență,
Vei ști ce este pacea!

Prietenie

Elev **Miculescu Natalia**
Îndrumător, prof. **Breban Otilia**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta
Maria" Timișoara, Timiș

Poți să spui frumos și des,
Un binevenit **MULȚUMESC!**
Poți ierta într-o clipită
Orice supărare mică.
În ajutor tu poți să sari,
Când de greutateți mai mari
Un coleg se va lovi,
Căci el îți va mulțumi!

Graba

lev **Pali Rafael**
Îndrumător, prof. **Boț Liana Ortenzia**
Colegiul Tehnic Nr. 1 Vadu Crișului,
Bihor

Azi, Andrei, e mânios,
Și-a găsit geaca pe jos.
Se înfurie, se-nvârte,
Dă din coate și întreabă,
Vrea să știe, cine oare,
Oarecum, din întâmplare,
I-ar fi "pus" geaca, pe jos?

Vedem și noi... nu-i frumos!

Dar Ionuț și-a amintit
Că Andrei, tare grăbit,
Nu și-a pus geaca-n cuier,
Cum și-o pune fiecare.
Așa cum îl știm toți,
Nu se dă-ndărăt să spună
Că oricine-i vinovat,
Ca să scape el de vină.

Mai bine tac

Elevă **Crișan Ștefan**

Îndrumător, prof. **Boț Liana Ortenzia**
Colegiul Tehnic Nr. 1 Vadu Crișului, Bihor

Câte-n lună, câte-n stele
Ar grăi buzele mele,
Dar mai bine tac!

Azi, de pildă, în prima oră,
Un coleg din rândul-ntâi
Pe când doamna învățătoare,
Explica ceva, mă rog,
El scotea din ghiozdan,
Un broscu micuț, de pluș.
Zice că-i aduce baftă,
Că-i primit chiar de Crăciun,
De la maică-sa, Maria
Ce-a venit din Spania.

E o broască, oarecare,
Care se pune la chei.
El o crede fabuloasă
Și i-o arată lui Matei.

Măi, Gheorghică, măi Matei,
Treaba voastră, zic în gând,
Nu-i frumos!
Dar, de vede Mărioara,
Știe *minteni "toată țara".

*imediat

Zbenguiala

Elevă **Popa Iulia Ioana**

Îndrumător, prof. **Lungu Ionelia**
Școala Gimnazială "Spiru Haret" Însurăței,
Brăila

Pe un lac, într-o pădure,
Cinci rățoi prieteni vechi
Se-ntreceau în giumbușlucuri
Și-aterizări "perechi".

Fiindcă o rățușcă fină
Îi privea cu interes,
S-ar putea să aibă-o vină
Că rățoii își dau ghes.

Pe sub draperii de sălcii
Se ascund și-apar deodată.
Ce penaj! Ce mai culoare!
Ce mai gălăgie! Iată,

Se întrec în măcăneală
Să-și arate istețimea,
Rând pe rând se-ascund sub apă
Amuzând toată mulțimea!

De pe mal uimită o broască
Îi privește cu-ncântare,
Își mai cheamă și surate
Cu un "Oac" rostit cam tare.

Alte păsări stau deoparte
Și plutesc prin stufăriș
La a rațelor hârjoană
Trag cu uchiul pe furis.

Și străpung pe rând văzduhul
Înălțându-se ușor,
Căci de sus se vede bine
Zbenguiala rațelor.

Dar amurgul cade palid
Între-a trestiilor brațe
Liniștea tiptil coboară
Adormind lacul cu rațe.

După ceartă, vine ploaia

Elevă **Bădică Andreea Roxana**
 Îndrumător, prof. **Lungu Ionelia**
 Școala Gimnazială "Spiru Haret"
 Însurăței, Brăila

Între-o frunză de ferigă
 Și-o tulpină de arnică,
 S-a ivit un pod din iarbă,
 Unde să vedeți ce treabă...
 Roșii ca niște frăguțe,
 Se certau trei gărgăruțe,
 Care puntea s-o încerce:
 -Două-ar trebui să plece!
 Zise una mai moțată,
 Roșie și-nfuriată.
 - Fiindcă puntea cum vezi bine
 Pe amântrei nu ne va ține!

Spânzurat într-un măcriș
 Cu privirea pe furiș,
 Se uita un cintezo
 Când cearta era în toi.
 Și așa, ca din senin,
 Hop, și-o mierlă-ntr-un afin!
 Care triluie, firește
 Poate, poate le oprește!
 Uluită de-a lor sfadă
 Pentru-un fir dintr-o grămadă!

Și problema fiind mare,
 Din văzduh cer rezolvare!
 Cum cerul era prea plin,
 S-a pornit ca să reverse
 Picături mari din senin,
 Precum lacrimi de mirese.
 Și-astfel boabele de ploaie
 Firul ierbii îl îndoiaie
 Și-au căzut pe nu știu unde,
 Prin pelin s-au răsturnat
 Gărgărițe certărețe,
 Să le treacă de certat
 Și să-și dea mâine binețe!

O întâmplare

Elev **Bîldea Adrian**
 Îndrumător, prof. **Cioi Georgiana-Florentina**
 Școala Gimnazială "Mihai Eminescu"
 Craiova, Dolj

Într-o zi pe înserat,
 Când mă întorceam acasă,
 Am întâlnit un băiat
 Ce părea cam supărat.

M-am oprit, l-am întrebat:
 - Ce s-a întâmplat?
 El m-a privit uimit
 Și apoi mi-a povestit:

- Un băiat mai mare
 A venit la mine,
 Mi-a cerut să îi dau banii
 Și haina de pe mine.

L-am privit uimit,
 Crezând că glumește,
 Dar apoi m-a amenințat
 Că mă lovește.

În acel moment,
 Un om a trecut.
 Când băiatul l-a văzut,
 Mic de tot el s-a făcut.

De atunci stau aici
 Și mă tot gândesc:
 Ce eu oare i-am făcut,
 De m-a bătut?

L-am privit puțin,
 Iar apoi i-am spus:
 - Nu ai nici o vină,
 Te rog nu fi trist!

Așa se întâmplă,
 Când unii copii
 Nu sunt supravegheați
 Și sunt neglijăți!

Prietenia este rară

Elev **Marcu Matei**
Îndrumător, prof. **Valea Anica**
Școala Gimnazială Iernut, Mureș

Prietenia nu se cerșește,
Prietenia se dobândește.
Tot ce îți va cere prietenul tău,
Este să poți fi sincer mereu.

Cu adevărat este o floare rară,
De vrei în buchetul tău să o ai,
Luptă pentru ea, nu o lăsa să piară,
Iar tu, la rândul tău, poți să o dai.

Atât la bine cât și la greu,
Onest și drept să fii mereu
Cu cel ce în tine se-ncrede
Și sprijinul său, el te vede.

Fii un prieten real și bun
Cu cel ce se poticnește pe drum,
Ajută-l și dă-i mâna ta
Atunci când viața i se pare mai grea.

Prietenia

Elevă **Andreea Șandru**
Îndrumător, prof. **Popa Orieta**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

Prietenia e o floare rară
Nu o găsești la orice colț,
Prietenia-i o comoară
De care n-au parte toți.
Prietenia-i dulce grai
Ce mereu ne-nveselește,
Prietenia-i tot ce ai,
Când durerea ne găsește.

Empatie

Elevă **Alesia Stoia**
Îndrumător, prof. **Popa Orieta**
Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria"
Timișoara, Timiș

Dacă bați pe cineva,
Te simți mândru, nu-i așa?
Te crezi cel mai tare, nu?
Dar cu astea nu treci simplu!
Chiar mai mult rău tu le faci,
Cu detenția nu poți să scapi!
Plânge rău de lovitură,
Nu te simți puțin cam dură?
De atenție ai nevoie,
Dar valul te duce-n voie.
Îl lovești pe băiețel,
Chiar de n-ai nimic cu el?
Dacă ai fi tu lovită,
N-ai mai face acest bullying, nu?

Colegii mei

Elevă **Peiov Iana**

Îndrumător, prof. **Farcaș Adriana**

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

Îmi cunosc colegii bine
Dar și ei mă știu pe mine.
Ne jucăm și învățăm
Noi deloc nu ne certăm!

Eu încerc să le fiu dragă,
Și să nu-i încurc în treabă.
Vreau să fiu mereu cu ei,
Fiindcă sunt colegii mei.

Noi, și de ne mai certăm,
Totdeauna ne-mpăcăm
Și rămânem tot la fel:
"Rău la mine, rău la el!"

Nu suntem nepăsători,
Nici cu-ai noștri-nvățători.
Ci-nvățăm tot ce se poate
Ca să fim la rând cu toate.

Problemă

Elevă **Șerbănescu Emma Gabriela**,

Îndrumător, prof. **Șerbulea Mihaela Veronica**

Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" Urziceni, Ialomița

Într-o zi, stăteam în curte pe o bancă și, dintr-odată, am simțit o ciupitură.

Mă ciupise un țânțar! Supărată, l-am întrebat de ce m-a pișcat:

- Bună, domnule țânțar!

- Bună, pui de om!

- Domnule țânțar, am două întrebări pentru dumneata. Prima: Cum te cheamă? A doua: De ce m-ai ciupit?

- Bine. Îți voi răspunde la amândouă întrebările pe rând. Mai întâi, pe mine mă chemă *Țânțarul-Nouă-Sute-Șaptezeci-și-Patru-de-Mii-Cinci-Sute-Douăzeci-și-Trei-de-Milioane* și te-am înțepat pentru că îmi era foarte foame! Na!

- Ooo, Doamne!

- Știu, este un nume foarte lung, dar tu îmi poți spune, Domnul Țânțărescu!

- Dar, domnule Țânțărescu, de ce îți era așa de foame?

- Păi, îmi era foame căci am călătorit prin multe țări până să ajung aici. Acum este rândul meu să îți pun niște întrebări. Cum te numești? Și ce te-a deranjat atât că te-am ciupit puțin?

- Mă numesc Emma și m-a deranjat că m-ai ciupit, deoarece m-a durut!

- Stai așa! Nu ai număr la nume?

- Noi, oamenii, nu avem număr, deoarece avem nume de familie.

- Ce tare! Nume de familie! Știi ce, Emma? Acum îmi pare rău că te-am ciupit! Te rog, iartă-mă! Ești un pui de om de treabă.

- Te iert!

- Emma, mi-a părut bine că te-am cunoscut, dar trebuie să plec.

- La revedere, domnule Țânțărescu!

- La revedere, Emma!

- Așa da întâlnire!

Hai să fim prieteni!

Elev **Bode Daria**
Îndrumător, prof. **Benciș Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 1 Nucet, Bihor

Hai să fim prieteni! Da?
Ne va fi mai bine-așa.
O echipă noi să fim,
Cred c-o să ne îndrăgim.

Eu sunt bun așa de fel,
Poate nu sunt ca și el,
Dar, jur că voi încerca,
Să fim prieteni! Da?

Poate o să-ți fie greu,
Dar alături îți voi fi mereu.
Și-ți spun că nu voi încerca
Să te trag în jos altcumva.

Îți mulțumesc c-ai acceptat
Să fim prieteni de-ndată,
De nedespărțiți vom fi,
De-acum până ce vom îmbătrâni.

Cea mai bună prietenă

Elevă **Lohon Ariana**
Îndrumător, prof. **Cuzman Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș

Ea este cea mai bună prietenă a mea,
Ne ajutam, ne încurajăm
Și în parc noi alergăm.

Când ne certăm,
Cu bucurie ne împăcăm
Și cu mare drag noi ne distrăm.

Prietenă care-i pentru tine,
Îți dă un sfat ce își face bine,
Te strânge în brațe cu suflet mare.

Iertarea

Elevi **Curuțiu Alessia, Răcocianu Maria**
Îndrumător, prof. **Cuzman Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș

Cum ar fi de n-ar fi ea,
Azi, de ziua mea?
Am greșit cu ce i-am zis
Și de ea m-am dezis.

Ce bine era de n-ar exista
Cearta dintre mine și ea!
Cu ea mă simțeam mai bine
De-aceea încerc să las de la mine.

Eu de tine când am răs,
Mă simțeam mult mai presus,
Dar acum tu m-ai iertat
Și de ceartă am scăpat.

Prietenia

Elevă **Laza-Toma Denisa-Bianca**
Îndrumător, prof. **Muțiu Simona**
Școala Gimnazială Nr.1 Bunești, Bihor

Prietenia e ceva frumos,
E păcat să nu o cunoști!
E ca o mamă bună,
Ne ține pe toți împreună!

Este diamantul scump
Ce există pe pământ,
Universul întreg te cântă,
Dragă prietenie, sfântă!

Prietenie, rază de soare,
Ești ca o dulce îmbrățișare,
Ești comoara zilelor
Și mereu de ajutor.

Prietenele

Elevă **Medeșan Bianca**

Îndrumător, prof. **Nevodenski Sorina**

Școala Gimnazială Nr. 30

Timișoara, Timiș

Era o fetiță frumușică,
Nici prea mare, nici prea mică.
Ea Andreea se numea
Și-o prietenă avea.

Împreună se jucau,
Ele-ntr-una povesteau.
Își dăruiau brațări frumoase
Și-mbrățișări călduroase.

Uneori se mai certau,
Dar pe loc se împăcau,
La nevoie se-ajutau,
Iar apoi își mulțumeau.

Tot mereu se întâlneau,
Împreună se distrau,
Iar atunci când oboseau,
Împreună leneveau.

Tovarăși de joacă

Elev **Burghilea Rareș-Andrei**

Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**

Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu"

Urziceni, Ialomița

Prietenia este bună
Mai ales când stai sub lună.
Luminați vă bucurați,
Dar vă și certați.

Atunci când v-ați întâlnit,
Ai crezut că e cumplit,
Apoi i-ai spus "Bună!
Vrei să ne jucăm sub lună?"

Cine

Elev **Sitar Sebastian**

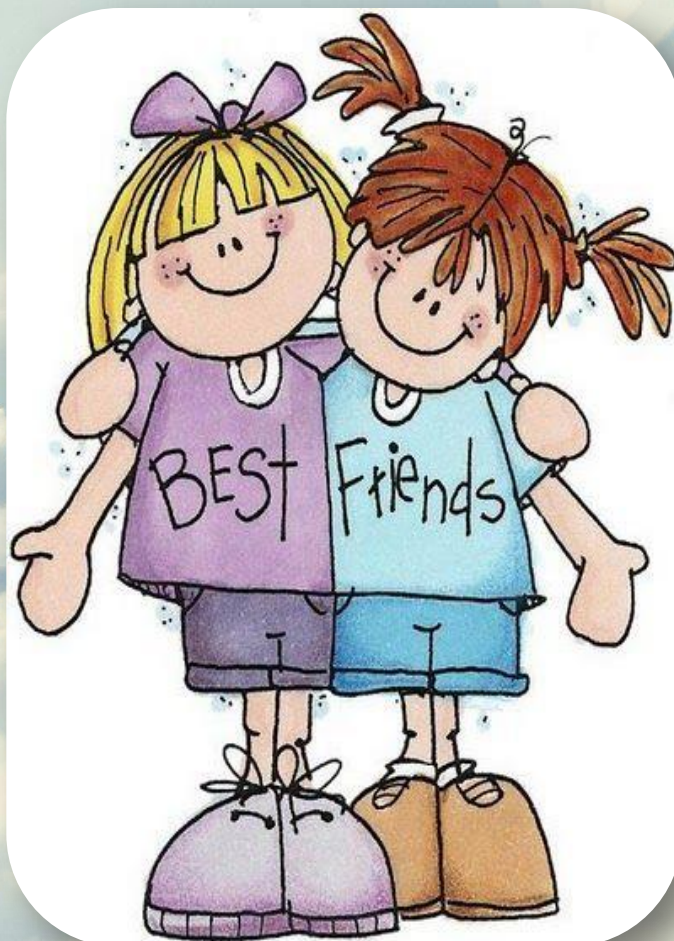
Îndrumător, prof. **Sas Cristina**

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria"

Timișoara, Timiș

Cine se poartă frumos cu tine și te ajută
când ai nevoie?
Prietenul.

O prietenie dacă s-a stricat,
O reparăm, dacă frumos noi ne-am jucat.
Cu prietenul dacă m-am supărat,
Cu el îndată m-am și împăcat.

De-ar fi să fim mai buni...

Elev **Leonte Ștefan**Îndrumător, prof. **Ciornei Gabriela**

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

Te-ai gândit vreodată, oare cum ne-ar sta,
 Dacă numai prieteni am avea?
 Fără certuri, doar iubire
 Și-o dietă pentru a inimii-ntărire!
 Of! Era să dau uitării!
 Omul e cel mai încăpățânat,
 Dar, pe lângă acest fapt,
 Adeseori de căldură se arată străin,
 Iar dragostea este un chin.
 Dacă noi mai buni am deveni?
 E posibil!
 Căci schimbarea începe cu mine, cu tine.
 Cere-ți iertare de la cineva,
 Nimic nu bucură sufletul mai mult
 Decât virtutea iertării!
 Până atunci,
 Haide să fim prieteni, chiar noi doi!

Glasul prieteniei

Elev **Ciornei Teodor**Îndrumător, prof. **Ciornei Gabriela**

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

A fi prieten

Elev **Dascălu Eduard**Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu"
Urziceni, Ialomița

A fi prieten bun e lucru mare,
 Dar câteodată este o încercare.
 Atunci când cineva a dat de greu,
 În ajutor tu să îi sari mereu!

Tu niciodată să nu spui
 Că "nu vreau" sau că "nu pot!"
 Să-ncerci să faci mereu să fie bine,
 Să aibă încredere în tine.

Vezi, totul este năruit în depărtare
 Iar viața ta e un amar pelin,
 Doar prietenul îți dă putere
 Și-ți aduce mângâiere.

Printre suspine, eu slobod cuvinte
 Când lumea îmi judecă până și privirea!
 În suflet mi se-nfiripă neconținut
 Al tău glas, prieten bun și neobosit.

Ceasul trist măsoară orice mângâiere
 Și glasuri mii și mii aud...
 Copil sfios, eu te aștept ca-n
 Inimă să te dezmiard.

Acum și pentru totdeauna

Elevă **Doniga Alexandra**Îndrumător, prof. **Ciornei Gabriela**

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

O minciună a fost suficient pentru a le strica prietenia, darul prețuit de fiecare dintre ei, care a rezistat împotriva tuturor obstacolelor, ce le venise în cale.

Niciunul dintre ei nu se aștepta! Totul se petrecuse atât de rapid, încât niciunul dintre ei nu înțelese ce s-a întâmplat. Privind înapoi, ei nu se așteptaseră la un astfel de rezultat. Se certaseră, dar asta nu era chiar atât de neobișnuit. Nu, adevărata cauză a distanțării lor a fost furie, alimentată de trădare și de mai multe minciuni, fiecare menită să o acopere pe cea de dinainte.

O minciună. Asta a fost tot ce era necesar pentru a le strica prietenia. Peste toate, mânia cu care și-au argumentat punctul de vedere, a distrus o prietenie veche. Pe moment, sentimentul era mutual și, cu toate că aceste cuvinte nu au fost spuse și nici nu era nevoie, mesajul a fost clar: *"te urăsc"*. Astfel, doi prieteni care odată erau inseparabili și vorbeau atât de des, nu mai voiau să se vadă unul pe celălalt.

În zilele următoare, ambii se gândiseră la cele spuse în timpul certurilor, ajungând să își dea seama că fiecare este afectat îngrozitor, iar vorbele aruncate în vânt la mânie, se simțeau ca niște cuțite în inima celuilalt. Odată cu trecerea timpului, ajunseră să creadă, să spere în adâncul sufletului lor că cealaltă persoană nu vorbea serios, repetându-și aceste cuvinte mereu, și mereu.

Așa trecuseră orele. Orele se transformaseră în zile și zilele în săptămâni. Cu toate acestea, cei doi prieteni refuzau cu îndârjire să vorbească unul cu celălalt, de frica răspunsului, un răspuns care ar putea aduce sfârșitul prieteniei lor sau mai bine zis, un răspuns care ar pune capăt situației fragile în care se aflau. În tot acest timp, pe când așteptau un răspuns de la celălalt, cei doi se uitau la vechile lor conversații, la vechile lor poze, își aduceau aminte de toate clipele palpitate de care au avut parte - își aduceau aminte cum era să fie din nou prieteni.

Ce se va întâmpla? Iertarea va decide.

Toate acestea, la fel ca și orice lucru, au avut un sfârșit. Într-o zi, pe când unul dintre cei doi prieteni era afară, încercând să-și distragă atenția de la greșeala pe care o făcuse, are parte de o surpriză neașteptată. În celălalt capăt al parcului se afla chiar persoana care cauza gândurile sale și iată, celor doi prieteni le-a fost menit să se întâlnească încă o dată.

Șocați de această întâlnire, cei doi au alergat unul spre celălalt, îmbrățișându-se, așa cum au făcut-o de multe ori în trecut. Niciunul nu dorea să-i dea drumul celuilalt. Clipele care au urmat au fost pline de bucurie, de lacrimi și de mii de scuze, fiecare simțind că era vina sa pentru cearta care s-a iscat între ei. Cu ochii plini de lacrimi, dar cu zâmbetele mari, și-au promis ca niciodată să nu mai lase certurile și întâmplările ne semnificative să le stea în cale și chiar așa a și fost.

Anii au trecut, iar cei doi prieteni își aduc aminte cu bucurie de momentele de care au avut parte împreună, de toate hohotele de râs, de toate zâmbetele și de toate certurile, cauzele lor fiind demult uitate. Este un lucru pe care nu îl uitaseră și nici nu o vor face, promisiunea de a rămâne prieteni pentru totdeauna.

O minciună. Asta a fost tot ce era necesar pentru a le strica prietenia, prietenie care era prețuită de fiecare dintre ei, care a rezistat împotriva tuturor obstacolelor ce le-a venit în cale. Mereu și-au iertat greșelile, nedorind să lase întâmplările mărunte să îi îndepărteze. Astfel, prin iertare și acceptare, prietenia lor a tot înflorit, de fiecare dată mai frumoasă și mai măreață decât înainte.

Iartă-mă!

Elev **Zanca Marius-Bogdan**Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**

Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" Urziceni, Ialomița

Mihai și Hanry erau cei mai buni prieteni. Se vizitau tot timpul și ieșeau împreună la joacă în parc.

Într-o zi, când mama lui Hanry era la muncă, acesta l-a invitat pe Mihai la el. Hanry avea o soră mai mică, Amalia, în vârstă de 4 ani.

Copiii se jucau în sufragerie, iar Hanry a plecat în bucătărie să aducă suc și chipsuri. Atunci, din greșeală, Mihai a spart o vază cu flori. S-a speriat și a fugit în bucătărie, lăsând-o pe Amalia singură în sufragerie. Când copiii s-au întors în sufragerie, Amalia se uita în continuare la desene animate. Atunci Hanry a întrebat:

- Ce s-a întâmplat aici? Cine a spart vaza mamei?
- Nu știu, prietene, eu am fost cu tine la bucătărie!
- Nici eu nu știu, spuse Amalia.
- Tu ai fost, Amalia, a strigat Mihai. Doar tu erai în sufragerie. Mama o să se supere!

Vâzând cun Hanry și sora lui au început să se certe, dar fiindu-i teamă să-și recunoască fapta, Mihai a spus:

- E doar o vază. Nu se va supăra! Mi-am amintit că mai am teme de făcut. Ne vedem mai târziu.

- La revedere!

Mihai era în camera lui, supărat și îngrijorat că își mințise prietenul. Totuși, nu era dispus să își recunoască fapta. A ieșit să îl cheme pe Mihai în parc, să se plimbe cu trotinetele.

- Mihai, vii cu trotineta în parc?

- Nu pot. Sunt pedepsit că nu am avut grijă de sora mea care a spart vaza. Era moștenirea mamei mele de la străbunica ei. E foarte supărată pe noi.

Mihai, plin de remușcare, s-a dus singur în parc.

A doua zi, după-amiază, s-a dus din nou la Hanry să îl cheme la joacă. A vorbit cu mama acestuia:

- Da, Mihai, ce dorești?
- Voiam să îl chem pe Hanry afară să ne jucăm.
- Nu se poate. Este pedepsit. E nevoie să fie mai responsabil.

Atunci, Mihai a început să plângă și să mărturisească:

- Vă rog să mă iertați. Mihai și Amalia nu au greșit cu nimic. Eu sunt cel care a spart vaza! Mi-a fost frică și rușine să recunosc. Am crezut că nu va mai voi să fie prietenul meu!

Auzind aceste cuvinte, Hanry care era în spatele mamei sale, a fugit și și-a îmbrățișat prietenul, zicând:

Mereu vei fi cel mai bun prieten al meu!

- Iartă-mă, te rog! zise Mihai cu lacrimi în ochi.

Ce învățăm din această întâmplare? Că nu e bine să mințim. "Minciuna are picioare scurte", dar poate răni mulți oameni. Nu lăsa să treacă timpul! Recunoaște-ți greșeala cât mai repede!

Cele trei surori

Elevă **Silagie Sonia Mihaela**

Îndumător, prof. **Tomuța Luminița**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

Au fost odată trei fete foarte frumoase, dar care nu se înțelegeau deloc. Tatăl lor, împăratul culorilor și al nuanțelor, le îndrăgea foarte tare. În ochii lui, acestea erau ascultătoare și se înțelegeau de minune. El s-a gândit ca fetelor să le numească precum culorile primare: Roșu, Galben și Albastru.

Tatăl le-a chemat pe cele trei domnișoare ca să le anunțe despre decizia lui. Părintele a spus:

- Draga mea. Pentru că tu ești fata mea cea mare, m-am gândit ca ție să îți dau culoarea roșie. Aceasta reprezintă sângele care e viață, dar și sacrificiu.

- Mulțumesc, tată! Apreciez foarte mult această culoare aprinsă. Parcă e ruptă din foc.

Celei de-a doua fete i-a spus:

- Fata mea, m-am tot gândit ce culoare ar fi potrivită pentru tine și cred că cea mai bună culoare pentru tine este galbenul. El reprezintă grâul copt care este bogăție și bunăstare.

- Îți mulțumesc, tăticule! Această frumoasă culoare pare scoasă din aurul topit.

Într-un final, s-a și fată cea mică. Acestea îi spuse:

Micuța mea, am stat și m-am tot întrebat, oare ce ar fi mai potrivit pentru tine și am decis că albastrul va fi al tău. Acesta reprezintă cerul limpede care înseamnă pace și libertate.

- Îmi place foarte tare! a exclamat mezină

După câteva ore, surorile au început să se certe din nou. Vai ce războaie au făcut! Își strigau una alteia lucruri urâte:

- Culoarea ta e plictisitoare!

- Culoarea ta este și mai oribilă!

Tatăl lor le auzi și veni degrabă ca să le împăce:

- Drăguțele mele, ce e atâta zarvă? Nu vă plac culorile alese?

- Nu este vorba despre așa ceva, a spus Galben, dar noi nu putem lucra împreună!

- Vă înșelați foarte tare! a exclamat împăratul. Dacă v-ați ajuta una pe alta și ați fi generoase, din mâinile voastre ar ieși alte minunății: **portocaliu**, din galben și **roșu**, verde, din galben și albastru, **violet** din roșu și albastru.

Fetele au rămas uimite atunci când și-au dat mâinile și au văzut pentru prima dată minunatele culori. Ele și-au dat seama că cele mai importante lucruri sunt înțelegerea, prietenia și pacea dintre ele.

VIOLENȚA

O PROBLEMĂ A LUMII ÎN CARE TRĂIM

În ultimii ani, ne confruntăm tot mai mult cu acte de violență în întreaga societate. Dacă la început majoritatea oamenilor erau consternați de știrile care conțineau violență, acum, se constată o desensibilizare a opiniei publice și o tendință de imitare a actelor reprobabile.

Din nefericire, copiii se nasc și trăiesc în această lume copleșită de violență. De la vârste fragede, băieții primesc drept cadouri puști, pistoale, săbii care îndeamnă la violență. De unde se inspiră? la modele din desenele animate care conțin doar violență. Aude la televizor știri despre violență. Experimentează și în familie violența în diferite forme și își închipuie că așa este lumea. Copiii din ziua de azi nu mai știu să se joace pașnic. Ei se bat, se luptă, pentru că acestea sunt modelele pe care le văd și sunt la îndemâna lor. Ce este mai grav este faptul că lor nu li se pare că fac ceva rău.

Cine este vinovat? E foarte simplu să găsim vinovați: părinții, pentru că nu le oferă modele corecte de comportament, nu au timp de copii, sunt mereu ocupați cu alte probleme, le permit copiilor să vizioneze emisiuni care nu sunt potrivite cu vârsta lor, nu își cunosc proprii copii sau nu sesizează gravitatea acțiunilor lor decât atunci când e prea târziu. Vinovați sunt și cei din mass-media care din considerente financiare, produc și preiau emisiuni pentru copii care conțin violență.

Nu cred că găsirea vinovaților va rezolva problema, părerea mea este că lipsa culturii duce la violență. O persoană educată, care are cunoștințe solide despre lume și viață, nu poate fi violentă. Violența se manifestă în special în rândul persoanelor mai puțin educate, a acelor care au fost mereu ultimii la școală, pe care nu i-a interesat actul educațional, dar și-au găsit alte preocupări.

Părerea mea este că până nu vom avea un sistem de educație solid, care să ofere un nivel de cultură tuturor, nu vom putea face nimic. Copiii fără educație vor deveni adulți, vor avea, la rândul lor copii care vor perpetua fenomenul violenței din lipsa unor modele parentale pozitive. Aceștia vor intra în școală cu un bagaj periculos și în lipsa unor măsuri de contracarare, vor contamina și mediul școlar.

La noi în școală funcționează de ani buni o Comisie de combaterea violenței care se ocupă de cazurile problematice și încearcă să le rezolve în cooperare cu familia și cu consilierul. Astfel, fenomenul violenței în școală a scăzut simțitor și cred că este un lucru bun de urmat. Poate că „*nu se face primăvară cu o floare*”, dar eu cred că un gest, un cuvânt, un model poate declanșa trăiri în inima fragedă a copilului, care să îl ajute să își schimbe comportamentul. Nu trebuie să fim nepăsători și nici apatici, în cele din urmă, este lumea în care trăim. Dacă fiecare face câte ceva în dreptul său lumea se va schimba. Să nu uităm că „*cele mai importante lucruri în lume au fost realizate de oameni care au continuat să încerce, chiar și când se părea că nu mai este nici o speranță*”. (Dale Carnegie).

Prof. **Mihaiela Adriana ALEXA**

Școala Gimnazială Nr. 7 “Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

TOLERANȚA

ATRIBUTUL UMANITĂȚII

„Acum, când am învățat să zburăm prin aer ca păsările, să înotăm sub apă ca peștii, ne lipsește un singur lucru: să învățăm a trăi pe pământ ca oamenii.” Bernard Shaw. „Toleranța este, în primul rând, comunicare. A învăța să trăiești printre oameni, să poți comunica, este la fel de important ca studiul matematicii sau fizicii, cucerirea vârfurilor muntoase sau explorarea adâncurilor mării. Și dacă vrei să trăiești o viață normală, împlinită, să trăiești în armonie cu alți oameni, trebuie să înveți cum să comunici.” D.S. Likhacheva.

Arta comunicării este un dar pe care doar puțini oameni îl au. Toți ceilalți trebuie să fie învățați. Să înveți dialogul, înseamnă să dobândești capacitatea de a asculta pentru a înțelege, nu pentru a manipula sau a folosi violența împotriva unui partener de comunicare. V. Dahl notează că, din punct de vedere al sensului, toleranța este asociată cu smerenia, blândețea, condescendența și generozitatea, în timp ce intoleranța se manifestă prin imprudență, exigență, inconstanță, acțiuni necugetare, impulsivitate și imaturitate.

Astfel, conceptul de toleranță, deși identificat de majoritatea surselor cu conceptul de răbdare, are o orientare activă mai strălucitoare. Toleranța nu este o poziție morală pasivă, ci activă și pregătire psihologică pentru toleranță în numele înțelegerii reciproce între grupuri etnice, grupuri sociale, în numele interacțiunii pozitive cu oameni dintr-un mediu cultural, național, religios sau social diferit. Toleranța este privilegiul celor puternici și inteligenți, care nu se îndoiesc de capacitatea lor de a avansa pe calea adevărului prin dialog și diversitate de opinii. Baza toleranței este recunoașterea dreptului de a fi diferit. Se manifestă prin acceptarea altei persoane așa cum este, respect pentru un alt punct de vedere, reținere față de ceea ce nu împărtășiți, înțelegerea și acceptarea tradițiilor, valorilor și culturii reprezentanților unei alte naționalități și credințe. În același timp, toleranța nu înseamnă indiferență față de orice păreri și acțiuni.

Munca practică privind formarea toleranței în societatea modernă ar trebui să fie asociată nu numai cu învățarea copiilor abilități specifice de comportament tolerant, ci și cu formarea anumitor calități personale în ei, a căror prezență este o condiție prealabilă necesară pentru apariția unor atitudini adecvate de tip tolerant. Vorbim despre astfel de calități precum stima de sine și capacitatea de a respecta demnitatea celorlalți, conștientizarea că fiecare persoană este diversă în manifestările sale și nu este ca ceilalți, o atitudine pozitivă față de sine și reprezentanții altor popoare și alte culturi. „O persoană cu o cantitate imensă de răbdare și toleranță trece prin viață cu un grad deosebit de calm și liniște. O astfel de persoană nu este doar fericită și echilibrată emoțional, dar este și mai sănătoasă și mai puțin predispusă la îmbolnăvire. Are voință puternică, poftă bună și îi este mai ușor să adoarmă, pentru că conștiința lui este curată. - Dalai Lama.

Prof. Adriana FARCAȘ

Școala Gimnazială Nr.7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

TOLERANȚA

VALOARE MORALĂ A UNEI SOCIETĂȚI INTERCULTURALE

Toleranța este o valoare morală, care implică respect deplin pentru ceilalți, pentru ideile, practicile sau convingerile lor indiferent dacă sunt diferite de ale noastre. În acest sens, toleranța reprezintă și recunoașterea diferențelor, a diversității culturale, a religiilor sau a felurilor de a fi sau de a acționa. Este un termen ce provine din latinescul *"tolerare"*, ce semnifică *a suporta*, este o valoare ce trebuie deprinsă și încorporată în viață încă din copilărie.

Noțiunea de *"toleranță"* apare în istoria culturii europene la începutul secolului al XVI-lea, în strânsă legătură cu gândirea umanistă, întruchipată în persoana lui Erasmus din Rotterdam, în efortul său de combatere a fanatismului religios. John Locke, în *"Scrisoarea asupra toleranței"* (1689), recomandă toleranța ca reacție față de un comportament aberant, *"trebuie suportat ceea ce este contrar uzanțelor comune"*. Lui Voltaire i se atribuie fraza, considerată deviză a toleranței: *"Nu-mi plac ideile dumneavoastră, dar voi lupta până la moarte pentru ca dumneavoastră să le puteți exprima"*.

În drama *"Nathan înțeleptul"*, Lessing apără, de asemenea, libertatea religioasă. Celebra toleranță a calviștilor (Amsterdam fiind numit *"orașul dizidenților"*) poate fi atribuită credinței lor în predestinare și spiritului comercial, care au dus la o anumită indiferență față de ce religie au alții.

Respectul pentru celălalt începe cu toleranța. Trebuie să-i recunoaștem fiecărei persoane dreptul de a-și exprima propriile păreri, dreptul de a avea propriile convingeri, chiar dacă nu le împărtășim. Nu ne naștem toleranți, dar toleranța poate fi învățată. Intoleranța este rezultatul inculturii. Incultura este întotdeauna intolerantă, pentru că, fiind lipsită de cunoașterea și înțelegerea unor puncte de vedere diferite, unor moduri de a fi, altele decât cel propriu, transformă propriul său punct de vedere în singura perspectivă posibilă și valabilă.

Adevărata toleranță, în spirit umanist, înseamnă însă mai mult decât o simplă "suportare" în sensul originar, ea presupune respectul opiniei contrare și este strâns legată de libertatea persoanei. Prin toleranță se respectă deciziile altor oameni, grupuri, popoare, religii, alte moduri de gândire și puncte de vedere, alte stiluri și moduri de viață. Astfel, garantarea necesității spiritului de toleranță depășește cu mult domeniul îngust al politicii.

Constituțiile statelor democratice moderne garantează diverse forme ale libertății individuale și de grup, ca, de exemplu, libertatea de opinie și cea religioasă. Toleranța este inclusă în *"Declarația Universală a Drepturilor Omului"* (1948) a ONU, de aceea, una dintre caracteristicile societății moderne este pluralismul, precum și permanentul dialog între diverse convingeri spirituale, morale și religioase, pentru înlesnirea unei conviețuiri armonioase în cadrul unei comunități interculturale.

Prof. Marinela **TUNDREA**

Școala Gimnazială Nr.7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

TOLERANȚA

MODELE DE CONVIEȚUIRE PAȘNICĂ

Dacă suntem necunoscători în ale vorbelor și nu suntem pe deplin conștienți de ceea ce implică cuvântul *“toleranță”*, aflăm că este considerată cea mai importantă componentă a educației, care prevede familiarizarea cu valorile spirituale naționale, cunoașterea universală, unitatea culturilor, care formează viziunea despre lume a elevilor.

Recent, din ce în ce mai des se vorbește despre o lume tolerantă, adică o lume fără violență și cruzime, o lume în care cea mai importantă valoare este personalitatea umană unică și inviolabilă. Toată lumea știe că părinții și societatea însăși ar trebui să educe copiii în spiritul toleranței, în primul rând și în mod constant. Dar realitatea arată că profesorii sunt cei mai implicați în educația pentru toleranță. Pentru a transforma un grup într-un întreg, pentru a împărtăși bucurii și necazuri, pentru a depăși dificultățile împreună și a sărbători victoriile, este necesar, în primul rând, să promovăm o cultură a toleranței în rândul elevilor.

Astăzi, de multe ori se poate auzi că răul este mai puternic decât binele, că fiecare trăiește singur, fără să se adâncească în problemele celorlalți. Astfel, oamenii au devenit insensibili, nepoliticoși și duri. Toleranța este ceva fără de care țara noastră, și într-adevăr întreaga lume, riscă să se cufunde în haos.

Din păcate, trăim într-o lume plină de diferențe.

Unii părinți îmbrățișează faptul că trăim într-o societate tot mai diversă. Alții pot avea ezitări, mai ales dacă nu sunt destul de expuși la oameni diferiți de ei.

Unii copii au luat-o deja cu mult înaintea părinților, din punctul de vedere al expunerii la diferențele culturale. Cercurile lor de prieteni, colegii de școală și echipele sportive sau grupurile de activități extrașcolare din care fac parte, sunt mult mai variate decât erau cu o generație în urmă.

Părinții trebuie să-și ajute copiii să trăiască, să învețe și să lucreze în comunitățile care vor deveni tot mai diverse. A-i învăța pe copii toleranța, este un lucru important nu numai fiindcă face parte din respectarea legilor și din tradițiile noastre de ospitalitate, dar și fiindcă persoana care învață să fie deschisă față de diferențe, va avea mai multe oportunități în educație, afaceri și în multe alte aspecte ale vieții.

În concluzie, succesul copilului depinde de toleranța și de deschiderea pe care o are față de diferențe. Succesul din lumea de azi – și din cea de mâine – depinde de capacitatea de a înțelege, a aprecia și a lucra cu ceilalți.

Prof. **Orieta POPA**

Școala Gimnazială Nr. 7 “Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

CONSILIEREA ȘCOLARĂ

MODALITATE DE MODELARE A COMPORTAMENTELOR ȘCOLARE

"Imaginea personală este cheia personalității și a comportamentului uman. Schimbați-vă imaginea personală și vă veți schimba și personalitatea și comportamentul". (Maxwell Maltz)

La începuturile organizării societății umane, consilierea era apropiată de sfătuire cu privire la treburile comunității, cu privire la diverse probleme medicale, sociale, politice, personale sau de grup. Pe parcursul evoluției și diferențierii societății umane în mai multe domenii de activitate – economic, politic, juridic, administrativ, educațional – activitatea de consiliere s-a diferențiat și s-a specializat în funcție de domeniul de activitate.

În zilele noastre, caracterul științific al consilierii devine din ce în ce mai pregnant, deoarece elaborează noi teorii și metode specifice domeniului său de cercetare. F. Inskipp și H. John (1984) arată că sfătuirea (consilierea) este o cale de a relaționa și de a-i răspunde unei alte persoane, astfel încât cel sfătuit este ajutat să-și exploreze gândurile, emoțiile și comportamentele pentru a câștiga o înțelegere de sine mai clară și apoi a învăța să găsească și să utilizeze părțile sale mai tari (resursele), încât să se poată confrunta cu viața mai eficient luând decizii adecvate sau acționând corespunzător.

Consilierea școlară se realizează pentru elevii cu diferite probleme ca de exemplu absenteism, eșec școlar, tulburări comportamentale și de conduită. Acestea se desfășoară în școală prin colaborarea cadrelor didactice cu profesorul psihopedagog. Consilierea școlară a fost definită în acest sens ca acțiunea de dirijare a copilului spre formele de învățământ care sunt conforme disponibilităților și aspirațiilor sale, cu scopul de a-l ajuta să își atingă potențialul maxim. În acest sens, orientarea școlară vizează asigurarea dezvoltării armonioase a personalității în formare, ținând cont atât de posibilitățile și predispozițiile individului cât și de cerințele sociale caracteristice epocii și societății date.

Consilierea școlară are o importanță foarte mare și constituie un instrument socio-pedagogic și economic foarte important al societății moderne. Ea se realizează în școli, în laboratoare de consiliere școlară, prin mass-media.

Consilierea școlară în condițiile societății contemporane are în vedere asigurarea de șanse egale în formarea și dezvoltarea personalității. Ținându-se seama de diferențele în ceea ce privește potențialul genetic, psihic și intelectual dintre indivizi, dar și de modalitățile diverse de abordare a diferitelor probleme, consilierea școlară nu-și propune egalizarea performanțelor elevilor, ci îndrumarea lor pentru a putea trăi în armonie cu sine și cu ceilalți.

Consilierea școlară trebuie să aibă în vedere selecția școlară pentru realizarea unei cât mai bune orientări școlare și profesionale, conștientizându-i pe elevi de faptul că potențialul lor are un caracter polivalent.

Prof. **Simona BIRGEAN**

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

CONFLICTUL ȘCOLAR

DEZVOLTAREA APTITUDINILOR DE NEGOCIERE ȘI MEDIERE**PROBLEMA**

Chiar dacă în perioada miciei școlarități abilitățile sociale sunt mai largi, copiii continuă să îi excludă sau să îi tachineze pe alți colegi. Conflictele apar rapid, deoarece există mai multă presiune din partea colegilor de a se angaja în activități necorespunzătoare și dorința unora de a se remarca, poate duce, adesea, la o competiție nesănătoasă. Certurile cu prietenii sunt obișnuite și pot constitui o sursă majoră de frustrare.

OBIECTIVUL

În perioada miciei școlarități, accentul cade pe dobândirea de abilități eficiente în ceea ce privește managementul conflictului.

MATERIALELE NECESARE

Realizarea acestui exercițiu, necesită un minim de resurse: tablă, o copie a *Roții rezolvării de probleme*, un creion pentru fiecare copil, un set de cartonașe cu conflicte pentru fiecare grup format din trei copii.

PROCEDURA

Li se cere să se gândească la ultimul conflict între colegi (fără să dea nume, se face o clasificare a acestora și modul în care au fost rezolvate).

Se împart în grupe de câte trei; li se distribuie *Roata rezolvării de probleme* și câte un set de cartonașe cu conflicte.

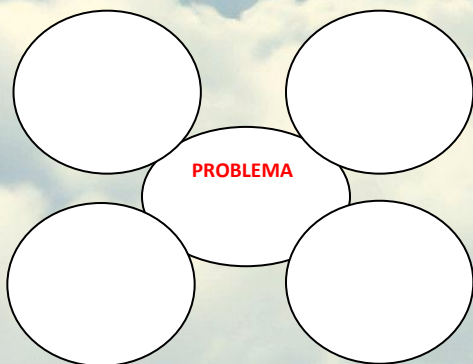
Fiecare dintre ei extrage pe rând câte un conflict. Rezolvă singur roata, apoi se discută în echipă situația și se alege varianta cea mai bună.

Sunt identificate conflictele cele mai greu de rezolvat și cauzele.

Se enumeră cauzele care duc la conflicte.

Copiii vor spune care sunt lucrurile pe care și le pot spune pentru a evita anumite certuri.

Sunt selectate cele mai bune strategii care pot fi afișate în clasă și aplicate atunci când este cazul.

Nu ești invitat la ziua unui bun prieten.

Un bun prieten te inoră în pauză.

Prietenul tău îți spune că nu vrea să se joace cu tine.

Un coleg nu este de acord cu regulile jocului.

Faci greșeli la ore și colegii râd de tine.

Doi colegi șușotesc și se uită la tine.

Prof. Mihaela **BANC**

Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria" Timișoara, Timiș

COMUNICARE ȘI TOLERANȚĂ

REZOLVAREA SITUAȚIILOR CONFLICTUALE ÎN VIAȚA ȘCOLARĂ

„Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității.”

(Declarația Universală a Drepturilor Omului)

Comunicarea pedagogică dintre profesor și elev se bazează pe acele valori care creează condiții optime pentru formarea unei culturi a demnității prin care elevii sunt încurajați să se exprime, excluzând frica de un răspuns greșit.

Pentru școala primară, problema educării unei personalități tolerante este foarte importantă, deoarece succesul activității educative depinde de comunicarea eficientă. În această etapă de viață, se conturează interacțiunea dintre copii care provin din microsocietăți diferite, cu experiențe de viață diverse și cu o activitate comunicativă neformată. Pentru o învățare fructuoasă în clasă, este necesar să se reducă aceste contradicții în procesul de interacțiune la o bază comună, caracterizată prin respect, armonie și cooperare.

Observațiile privind comportamentul școlarilor, comunicarea acestora și atitudinea lor față de colegii de la școală, ne permit să concluzionăm că de cele mai multe ori principalele forme de manifestare a intoleranței sunt insultele, ridicolul, expresiile de neglijare sau dispreț. Aceste situații apar, în mare parte din cauza faptului că școlarii mici nu au încă formate abilități de comportament tolerant și pașnic.

În calitate de cadre didactice, ne dorim să lucrăm cu elevi sănătoși, inteligenți, dezvoltați intelectual, comunicativi și sinceri. Pacea și respectul din climatul clasei depind de toleranța cu care se tratează unii pe alții. În acest sens, copiii trebuie expuși de mici la un set de reguli care să îi ajute să înțeleagă ce se așteaptă de la ei în contextul școlar (și nu numai) și care sunt comportamentele acceptate în comunitatea școlară: *respectă și vei fi respectat, înțelege și vei fi înțeles, ajută și vei fi ajutat, exprimă-ți respectuos părerea, ascultă-l pe celălalt cu empatie, rezolvă-ți conflictele pașnic, orice schimbare începe cu tine.*

Scopul nostru principal este să îi conștientizăm pe elevi că diferențele dintre ei pot reprezenta atuuri ale grupului, că aducând împreună resursele și abilitățile pe care le au, pot să își rezolve problemele în colaborare și să împartă munca în sarcini pentru a arăta cum toată lumea câștigă atunci când lucrează împreună. Altfel spus, *„singuri nu realizăm nimic în lume.”* (Sandra Day O'Connor)

BIBLIOGRAFIE:

- 1.A. Barna (coord.): „Îndrumar metodic pentru practica pedagogică”, Ed.Europlus, Galați, 2006;
- 2.A. Gheorghe s.a.: „Dirigentia și Consilierea – ghid metodologic”, Ed.,Gh. Alexandru”, Craiova, 2006;
- 3.Dictionarul explicativ al limbii romane (DEX), Editura UNIVERS ENCICLOPEDIC, Editia a II-a, Bucuresti, 1998.

Prof. **Luminița TOMUȚA**

Școala Gimnazială Nr. 7 “Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

DIMENSIUNEA INTERCULTURALĂ ÎN EDUCAȚIE **SURSĂ DE MOTIVAȚIE ȘI DE AUTONOMIE**

În deschiderea discursului meu, aș încerca să sintetizez ideile în funcție de dinamica următorilor trei termeni: interculturalitate, motivație și autonomie. Voi începe cu cel din urmă, autonomia.

Școala există ca să le permită copiilor să crească, să-și dezvolte inteligența, sensibilitatea și creativitatea. Școala are, deci, o dublă misiune: să permită fiecăruia să crească, să-și dezvolte aptitudinile și să le permită copiilor să învețe să trăiască împreună. Aceste două aspecte ale misiunii nu sunt contradictorii, însă procesul în sine este paradoxal, fiindcă această dezvoltare este uneori împiedicată de ceilalți.

Interculturalitatea are adeseori acest înțeles: înainte de orice, respectul diferențelor este fără doar și poate, un lucru pozitiv, dar nu suficient pentru a învăța să trăim împreună. „Voi sărbătoriți într-un fel, la noi e diferit.” Dar diferit nu înseamnă inegal. Nu putem face din această diferență de calitate o diferență măsurabilă și ierarhizabilă. Nu putem spune: „La tine nu e așa de bine ca la mine.”

A fi autonom înseamnă a gândi și a acționa prin sine însuși. Aceasta nu trebuie confundată cu independența, dar nici nu înseamnă să devii dependent de ceilalți, nu înseamnă nici să fii independent și să te descurci fără ceilalți. Autonomia e o capacitate de a deveni tu însuși în interacțiune cu ceilalți. Autonomia și interculturalitatea sunt strâns legate. Nu pot să mă deschid față de celălalt decât în măsura în care am eu înșami sentimentul de a fi un individ unic sau în măsura în care am cu ceilalți relații pozitive și binevoitoare.

Dacă venim din culturi diferite, bogăția poate fi imensă. A deveni autonom îmi permite să mă integrez într-o societate multiculturală. Dimensiunea interculturală în educație este un drum care favorizează acest sentiment de a fi în realitatea cotidiană o individualitate care nu seamănă cu nimeni și cu nimic. Această securitate interioară permite recunoașterea celuilalt unic și favorizează dorința de cunoaștere, de înțelegere și de comunicare.

Michel Barat afirma: „Nu iubim pe toată lumea așa, în abstracto! A-i iubi pe toți înseamnă a nu iubi pe nimeni. Bineînțeles că îl iubesc, înainte de oricine pe fiul meu. Dar îmi voi iubi verișorul tocmai pentru îmi iubesc fiul. Și pentru că îmi iubesc verișorul voi fi capabil să-mi iubesc și vecinul, astfel că într-o zi voi ajunge să-l iubesc și pe străin: adică să nu îl mai consider străin, ci frate. Din aproape în aproape, orice om îmi poate deveni apropiat, un frate.” Este o frumoasă definiție a interculturalității.

Finalitatea școlii este, deci, să-i ajute pe copii să devină personalități competente, eficiente, generoase și creative, capabile să creeze relații pozitive, dinamizante, capabile să entuziasmeze și să-i adune pe oameni. Toate resursele sunt în noi, în inima și sufletul fiecărui copil de pe pământ. Resursele umane sunt neumărate și inepuizabile. Misiunea noastră este doar să veghem asupra lor, să le precizăm și să le organizăm.

Prof. **Zorana BLAȘIU**

Școala Gimnazială Nr. 7 “Sfânta Maria” Timișoara, Timiș.

PROIECTUL-CONCURS INTERJUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ

INVITAȚIE

Cu perseverență, fără violență!

Ediția a IV-a
2022-2023

REGULAMENTUL PROIECTULUI:

Secțiunea	Denumirea activității	Descrierea activității	Modalități de evaluare
I.	Hai să fim prieteni! - Concursul interjudețean de poezie	Individual/grup: Individual/grup: compunerea unei poezii despre prietenie (prieteni de poveste, prietenul meu, importanța, ajutorul sau influența unui prieten).	Realizarea unor poezii pe tema dată, scrie cu diacritice.
II.	Te rog, iartă-mă! – Concursul interjudețean de eseuri	Individual/grup: conceperea unui eseu prin care se subliniază importanța recunoașterii unei greșeli, în procesul de restaurare a relațiilor.	Realizarea unor eseuri pe tema dată, scrie cu diacritice

- **Prin poșta (fișa de înscriere și parteneriatul):**
TOMUȚA LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 „SFÂNTA MARIA”, STR. ION IONESCU DE LA BRAD NR. 2, LOC. TIMIȘOARA, JUD. TIMIȘ, COD 300255
cu mențiunea PENTRU CONCURSUL „Cu perseverență, fără violență !”
- **Prin mail, fișele de înscriere și lucrările copiilor (imagini sau documente word):** popluminita@yahoo.com - la subiect va fi menționat: **Concursul “Cu perseverență, fără violență !”**
- Într-un **plic** se vor pune:
 - **fișa de înscriere;**
 - **acordul de parteneriat** completat în **2 exemplare originale**, stampilat și semnat de directorul școlii, **specificându-se pe acord și numele cadrului didactic participant;**
 - **un plic autoadresat** + timbru de 5 lei.
- Pe **adresa de mail** vor fi trimise lucrările elevilor (creațiile literare scrise cu diacritice, în format word, conținând numele elevului, numele îndrumătorului și școala de proveniență).

FIȘĂ DE ÎNSCRIERE

Proiectul-concurs interjudețean de creație literară

„CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ !“

Ediția a IV-a
Anul școlar 2022-2023

DATE PERSONALE	
Numele și prenumele cadrului didactic	
Specialitatea	
Unitatea de învățământ/ localitatea/județul	
Adresa unde se vor trimite plicurile cu diplomele: stradă, număr, localitate, județ, cod	
Telefon cadru didactic	
Adresa e-mail cadru didactic	

DATE DESPRE ELEVI*				
	Secțiunea	Numele și prenumele	Clasa	Tipul lucrării
I.	Hai să fim prieteni! - Concursul interjudețean online de poezie			
II.	Te rog iartă-mă! – Concursul interjudețean online de eseuri			

*La fiecare secțiune se poate participa cu maxim două lucrări.

Cadru didactic,

Mediatizarea proiectului: 6 ianuarie – 29 februarie 2023**Desfășurarea fazei locale:** 1 – 31 martie 2023;**Înscrierea și expedierea lucrărilor:** termen limită 30 aprilie 2023;**Expedierea lucrărilor:** termen limită 30 aprilie 2023 (data poștei);**Desfășurarea fazei interjudețene:** 1- 5 mai 2023;**Organizarea expoziției-bilanț:** 6 - 31 mai 2023;**Jurizarea lucrărilor și realizarea diplomelor:** iunie 2023;**Trimiterea diplomelor:** iulie-august 2023.

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
 Timișoara, Str. Ion Ionescu de la Brad, Nr. 2
 Jud. Timiș, cod 300255
 Tel.: 0256-210542 fax: 0256-214916
 e-mail: scoala7tm@yahoo.com
 Nr. înregistrare: Data:

Școala
 Loc. Str.
 Jud., cod
 Tel.:
 Nr. înregistrare: Data:

ACORD DE PARTENERIAT

Încheiat astăzi,

1. Părțile contractante:

A) ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 „SFÂNTA MARIA” TIMIȘOARA, Str. Ion Ionescu de la Brad, Nr. 2, Județul TIMIȘ, reprezentată prin **Director prof. GICA DUMITRU, prof. TOMUȚA LUMINIȚA, prof. SCHEIBLING MIHAELA** în calitate de *Aplicant*

B) ȘCOALA
 reprezentată prin Director și inv./inst./prof.
 în calitate de *Partener*.

2. Obiectul contractului:

Obiectul prezentului acord de parteneriat îl reprezintă colaborarea dintre aplicant și partener în vederea organizării și desfășurării de activități extrașcolare în instituția *aplicant* prin **Proiectul-concurs interjudețean de creație literară „CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ !” – ediția a IV-a, anul școlar 2022-2023.**

3. Grup țintă: școlarii claselor I – VIII din județele limitrofe.

4. Obligațiile părților:

A) **Aplicantul** se obligă:

- să informeze școlile despre organizarea concursului;
- să organizeze expoziția cu lucrările elevilor;
- să respecte termenele de desfășurare a concursului;
- să emită și să distribuie diplomele școlarilor premianți;
- să distribuie diplomele de participare elevilor și cadrelor didactice îndrumătoare.

B) **Partenerul** se obligă să respecte următoarele condiții:

- să mediatizeze concursul în școală;
- să pregătească elevii pentru activitate;
- să selecteze lucrările elevilor participanți la concurs;
- să respecte regulamentul de desfășurare a concursului;
- să evite orice situație generatoare de risc ce poate afecta în mod negativ imaginea concursului.

5. Durata acordului:

Acordul s-a încheiat în 2 (două) exemplare și intră în vigoare la data semnării acestuia. Este valabil pe perioada anului școlar 2022-2023.

6. Clauze finale ale acordului:

Proiectul-concurs interjudețean de creație literară „CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ !” face parte din categoria activităților extrașcolare și urmărește stabilirea de relații de colaborare între instituțiile de învățământ din regiune.

Aplicant,

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sf. Maria” Timișoara
 Director, profesor Gica Dumitru

Partener,

INSTITUȚII PARTENERE

- Inspectoratul Școlar Județean Timiș;
- Asociația *"Împreună pentru copii"*;
- Casa Corpului Didactic Timiș;

- Școala Gimnazială Nr. 7 *"Sfânta Maria"* Timișoara, Timiș;

- Liceul de Informatică *"Tiberiu Popoviciu"* Cluj-Napoca, Cluj;
- Liceul Teoretic *"Nicolae Iorga"* Nehoiu, Buzău;
- Liceul Teoretic cu Profil Real *"Mihai Marinciuc"* Chișinău, Republica Moldova;

- Colegiul Tehnic Nr. 1 Vadu Crișului, Bihor;
- Colegiul Național *"Iancu de Hunedoara"* Hunedoara;
- Colegiul Național *"Garabet Ibrăileanu"* Iași;

- Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara, Timiș;
- Școala Gimnazială Nr.1 Buntești, Bihor;
- Școala Gimnazială Nr.1 Nucet, Bihor;
- Școala Gimnazială Iernut, Mureș;
- Școala Gimnazială *"Miron Cristea"* Toplița, Harghita;
- Școala Gimnazială *"Mihai Eminescu"* Craiova, Dolj;
- Școala Gimnazială *"Ion Heliade Rădulescu"* Urziceni, Ialomița;
- Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava;
- Școala Gimnazială *"Episcop Melchisedec Ștefănescu"* Gârcina, Neamț;
- Școala Gimnazială *"Spiru Haret"* Însurăței, Brăila.

Revista concursului interjudetean de creație literară
CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ!

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Gica DUMITRU - Consultant de specialitate:

Luminița TOMUȚA - Coordonator publicație, design și tehnoredactare

Cristina SAS - Corectura

Nr. 2 / martie 2023, Timișoara

ISSN 2821 – 5494

ISSN – L 2821 – 5494